

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
PORT PAYE
ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Αρ. Αδ.
ΕΛΛΑΣ-HELLAS
ΕΛΤΑ Hellenic Post

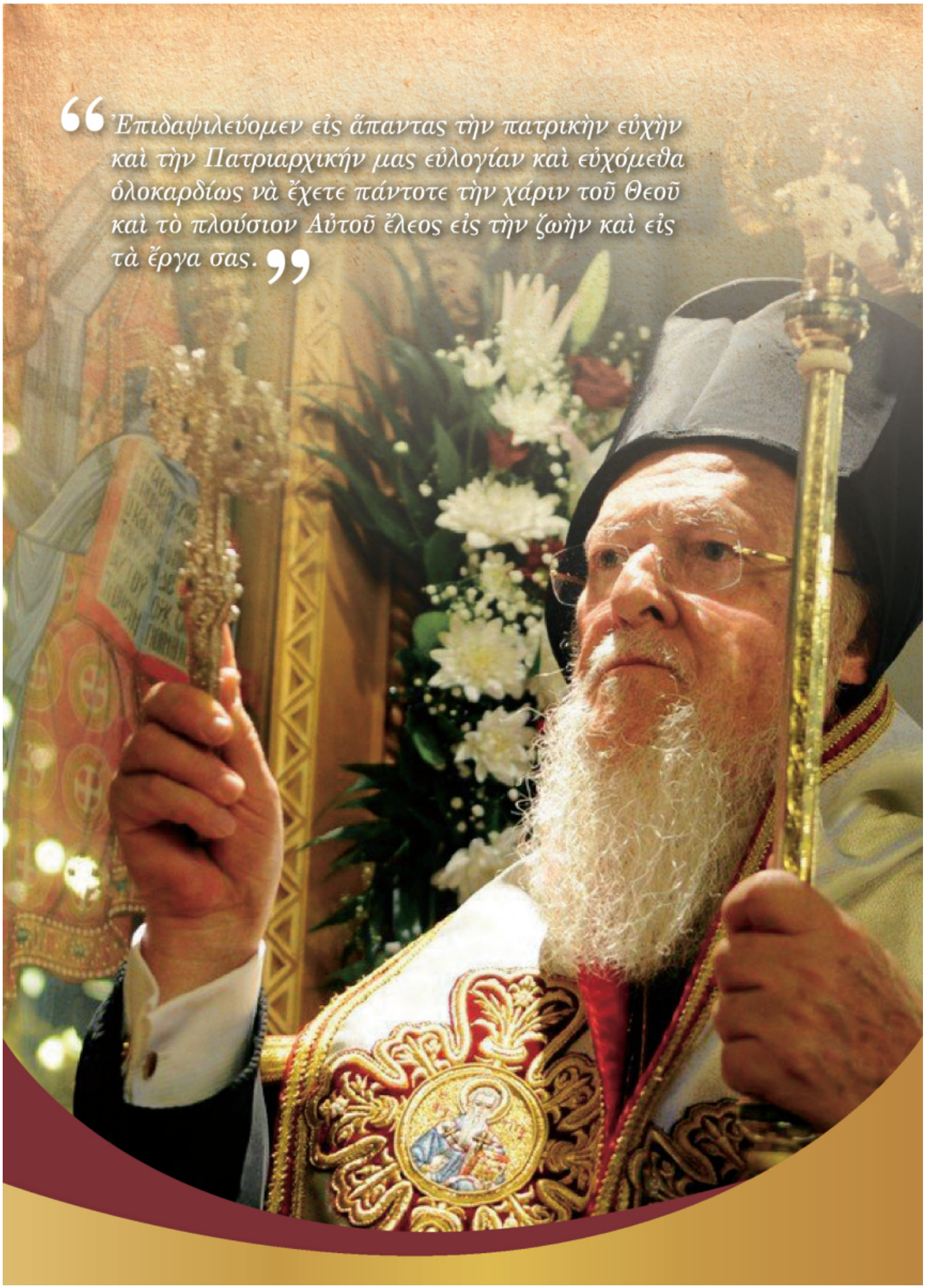
“Ἐπιδαψιλεύομεν εἰς ἅπαντας τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ τὴν Πατριαρχικήν μας εὐλογίαν καὶ εὐχόμεθα ὁλοκαρδίως νὰ ἔχετε πάντοτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πλούσιον Αὐτοῦ ἔλεος εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰ ἔργα σας.”

ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ εἶναι κοντά Του ἐλευθέρως. Διὰ τοῦτο καὶ ἓν Κράτος, μία Πολιτεία, μία Θρησκεία ἢ οἱονδήποτε ἰδεολογικὸν ἢ κοινωνικὸν μόρφωμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς πίστεως, δὲν ἐνεργεῖ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ δὲν ἀγαπᾷ τοὺς πολίτας του ἢ τοὺς πιστούς της. Προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀγάπην εἶναι πάντοτε ἡ ἐλευθερία. Ὁ καταναγκασμὸς εἶναι κατάργησις τῆς ἀληθείας. Ὁμιλοῦμεν ἐκ πείρας καὶ βιωμάτων ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ ἐκ τῆς σημερινῆς πραγματικότητος καὶ εἰς τὴν ἕδραν μας τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ εἰς τὸν Πόντον καὶ εἰς τὴν Καππαδοκίαν καὶ εἰς τὴν Ἰωνίαν καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Θρᾴκην, ὁμιλοῦμεν, δηλαδή, ἐξ ἱστορικῆς ἐμπειρίας καὶ βιωμάτων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν.

Διὰ τοῦτο καὶ χαίρομεν καὶ συγχαίρομεν, διότι εἰς τὴν Δυτικὴν Θρᾴκην, τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κανονικὴν ταύτην δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, πραγματοποιεῖται ἐν τῇ πράξει τὸ ζητούμενον καὶ ἐπιδιωκόμενον καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας περιοχὰς τοῦ κόσμου, δηλαδὴ ἡ ἁρμονικὴ συνύπαρξις καὶ ὁ σεβασμὸς εἰς τὴν ἰδιαιτερότητα τοῦ ἄλλου. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ διαπιστούμενον δεδομένον, τὸ αὐτονόητον δηλαδὴ γεγονός, τὸ ὁποῖον βιοῦται ἔργοις εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ζωὴν τῆς τοπικῆς ἐδῶ κοινωνίας, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἐκτιμῶμεν καὶ ἐπαινοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ, καθημερινῶς, ἀθῷοι καὶ ἀνυπεράσπιστοι ἄνθρωποι πίπτουν θύματα ἑνὸς τυφλοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ.

Ἡ Μουσουλμανικὴ Κοινότης τῆς Θρᾴκης, ἐπίλεκτον στέλεχος τῆς ὁποίας εἶσθε καὶ σεῖς, ἀγαπητοὶ φίλοι, διακρίνεται, ὡς πληροφορούμεθα ὑπὸ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, ἀδελφὲ κύριε Παντελεῆμον, καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν τῆς περιοχῆς, διὰ τὸ φιλήσυχον καὶ φιλειρηνικὸν πνεῦμα τῆς πλειονότητος τῶν μελῶν της ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου. Τὸν σεβασμὸν αὐτὸν ἡ ἐνταῦθα παροικοῦσα μειονότης ἐκδηλώνει αὐθορμήτως καὶ πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, γεγονὸς τὸ ὁποῖον πληροῖ ἡμᾶς ἰδιαιτέρας χαρᾶς καὶ συγκινήσεως.

Καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι κινεῖσθε καὶ ἐργάζεσθε καὶ σεῖς, ἀγαπητὲ κύριε Δήμαρχε Καδῆ Ἰσμέτ, καὶ ὅτι συνεργάζεσθε ἁρμονικῶς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου κυρίου Παντελεήμονος, τοῦ καλοῦ καὶ δραστηρίου καὶ μὴ διαχωρίζοντος καὶ σᾶς ἀπὸ τοὺς πιστούς του ὀρθοδόξους χριστιανούς, καὶ ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ βαθύτατα τὸν τόπον καὶ τοὺς ἀνθρώπους του, ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος, καὶ μοχθεῖ καθημερινῶς διὰ τὴν πρόοδόν σας, καθὼς ὅλοι μας εἴμεθα τέκνα τοῦ Ἑνὸς Θεοῦ, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Ὁποίου ἐπικρατεῖ καινὴ κτίσις.

Εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν τιμητικὴν ὑποδοχήν σας καὶ διὰ τοὺς λόγους σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εὐχόμεθα δύναμιν καὶ ἐνίσχυσιν ἀπὸ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον σας, ὥστε οἱ κάτοικοι τοῦ Ἱάσμου νὰ προοδεύετε πάντοτε, νὰ συνυπάρχετε καὶ νὰ συμπορεύεσθε μὲ ὁμόνοιαν, ἀγάπην καὶ εἰρήνην καὶ νὰ προωθῆτε μεταξύ σας αὐτὰ τὰ ὁποῖα σᾶς ἑνώνουν καὶ σᾶς καθιστοῦν εὐτυχεῖς.

Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ Δημιουργοῦ πάσης τῆς κτίσεως, τῆς ὁρατῆς καὶ τῆς ἀοράτου, τῶν ἐπιγείων καὶ τῶν ἐπουρανίων, καὶ συντηροῦντος ἐν ἀγάπῃ καὶ προνοίᾳ πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν, μάλιστα τὸν κατ' εἰκόνα Αὐτοῦ ὑπ' Αὐτοῦ ἐξ ἀγάπης πλασθέντα ἄνθρωπον, ἂς εἶναι, μαζὶ μὲ τὴν Πατριαρχικὴν καὶ πατρικὴν εὐλογίαν καὶ προσευχήν μας, πάντοτε μαζί σας καὶ μὲ τὴν εὐλογημένην Θρᾴκην καὶ τὸν ἱστορικὸν Ἴασμον. Ἀμήν.

Ἀρχαιοτήτων κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας, τοῦ τάφου τῆς γνωστῆς αὐτοκρατείρας τοῦ Βυζαντίου Μαρίας Βοτανειάτη.

Ταῦτα σταχυολογοῦντες καὶ ἀναφέροντες ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἱστορίας τῆς περιοχῆς σας, θαυμάζομεν καὶ τὴν σημερινὴν πορείαν σας, ἐν ἐμμονῇ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν μας καὶ εἰς τὴν ἐν ἀφοσιώσει εἰς τὴν Πατρίδα, τὴν εὐλογημένην Ἑλλάδα, συμπορείαν ὀρθοδόξων καὶ μουσουλμάνων, καὶ ἰδιαιτέρως χαίρομεν διαπιστοῦντες τὴν ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποστολικοῦ λόγου «πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω» (Ρωμ. ιγ΄ 1), ὅτι ἀπὸ Θεοῦ εἰσι τεταγμέναι, ἀποδιδόντες τά «τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (πρβλ. Ματθ. κβ΄ 21). Χαίρομεν δὲ ἰδιαιτέρως, διότι βλέπομεν καὶ σήμερον, ἀγαπητὲ κύριε Δήμαρχε, νὰ συνυπάρχετε καὶ νὰ συμπορεύεσθε ἁρμονικῶς καὶ εἰρηνικῶς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι τοῦ εὐλογημένου Ἱάσμου καὶ τῆς εὐρυτέρας ταύτης περιοχῆς.

Χαίρομεν, διότι βλέπομεν εἰς τὴν Θράκην νὰ συνεργάζεσθε ὅλοι σας, ἀπὸ κοινοῦ, εἰς πολλοὺς τομεῖς καὶ ὅλοι νὰ ἐπιθυμῆτε τὴν εἰρήνην, ἡ δὲ ἔντιμος Ἑλληνικὴ Πολιτεία νὰ διασφαλίζῃ δημοκρατικῶς τὴν ἰσοτιμίαν καὶ ἰσονομίαν δι' ὅλους τοὺς πολίτας της μὲ τὰς ἰδιαιτέρας θρησκευτικὰς καὶ γλωσσικὰς παραδόσεις των, σεβομένη καὶ τιμῶσα ἐν δικαιοσύνῃ πλήρως τὰ ἀτομικὰ ἑκάστου πολίτου δικαιώματα. Ἄξιον καὶ δίκαιον καὶ ὀρθὸν καὶ δημοκρατικὸν καὶ ἐπιβεβλημένον, διὸ καὶ συγχαίρομεν ἀπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ προσωπικῶς ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους διὰ τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο τῆς συνυπάρξεως καὶ τῆς συνεργασίας.

Ὁ Θεὸς ἐχάρισεν ὡς πολυτιμότερον ἀγαθόν Του εἰς πάντα ἄνθρωπον τὴν ἐλευθερίαν καὶ διὰ τοῦτο οὐδένα ἀναγκάζει νὰ Τὸν ἀκουλουθήσῃ διὰ τῆς βίας. Πᾶν τὸ στηριζόμενον, ἄλλωστε, ἐπὶ τῆς βίας ἢ εἰς τὸν ἐξαναγκασμὸν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ σχέσιν πρὸς τὸν Θεόν, ὁ Ὁποῖος, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν τῆς ἀγάπης Ἀπόστολον Ἰωάννην, εἶναι ἀγάπη. Διὰ τοῦτο ὅ,τι γίνεται μὲ βίαν ἢ ἐξαναγκασμὸν ἢ ἐγωϊσμὸν ἢ αὐταπάτην ἐξουσίας καὶ ἀνθρωπίνης δόξης δὲν ἀντέχει εἰς τὸν χρόνον, διότι ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Θεὸς ἐπιθυμεῖ

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Χαιρετισμὸς τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Ὑποδοχὴν Αὐτοῦ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Ἰάσμου

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου,

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον,

Ὁσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρῖτα κύριε Δαμασκηνέ, Ἀρχιερατικὲ Ἐπίτροπε Ἰάσμου,

Ἐντιμότατε κύριε Καδῆ Ἰσμέτ, Δήμαρχε Ἰάσμου,

Ἀγαπητοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης, εὐλογημένοι Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀδελφοὶ ἐν τῷ ἑνὶ Δημιουργῷ Θεῷ,

Χαίρετε πάντοτε ἐν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ ἐντὸς τοῦ πελάγους τῶν οἰκτιρμῶν καὶ τῆς ἀγάπης Του.

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρά μας νὰ ἐπισκεπτώμεθα σήμερον τὴν πόλιν σας, τὸν ὡραῖον Ἴασμον, ἐξ ἀφορμῆς τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς καὶ ἀποστολικῆς περιοδείας μας εἰς τὴν Θράκην.

Ἀπὸ τὸ πρόγραμμά μας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παραλειφθῇ ἀσφαλῶς ἡ ἕδρα τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας τοῦ Ἰάσμου, τὴν ὁποίαν, ὡς καὶ ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς Μητροπόλεώς του, διακονεῖ θυσιαστικῶς ὁ νέος τὴν ἡλικίαν ἀλλὰ ἔμπειρος Ποιμενάρχης σας, ἡ ὑμετέρα ἀγαπητὴ καὶ φίλη Ἱερότης, ἅγιε Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκλεκτῶν ἐφημερίων καὶ ἱερέων σας.

Ἡ ἐπίσκεψίς μας ἐδῶ ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν σημασίαν, δεδομένου ὅτι πραγματοποιεῖται εἰς μίαν πόλιν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Παπικίου Ὄρους, τοῦ Ἁγίου Ὄρους τῆς Θράκης, μὲ τὰς πολλὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰς Μονάς του, τὰ ἐρείπια τῶν ὁποίων σῴζονται μέχρι σήμερον καὶ προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπιστημόνων, βυζαντινολόγων καὶ ἀρχαιολόγων, ἀλλὰ καὶ ὅλων μας.

Διὰ τοῦτο καὶ οἱ περιηγηταὶ καὶ οἱ προσκυνταί του τὸ ὀνομάζουν καὶ τὸ χαρακτηρίζουν «Θεοῦ βουνόν» (Monte di Dio), ἐνῷ ὁ προκάτοχος τῆς ἡμετέρας Μετριότητος εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως Ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς μοναχούς του μὲ πολὺν σεβασμόν.

Ἀπὸ τὸ Ἅγιον τοῦτο Ὄρος τῆς Θράκης μας διῆλθον, ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, οἱ γνωστοὶ ἡσυχασταὶ καὶ μῦσται καὶ διδάσκαλοι τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ Ἅγιοι Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ Μάξιμος ὁ Καυσοκαλυβίτης.

Τὰς στενὰς σχέσεις τῆς περιοχῆς σας μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν πόλιν μας καὶ ἕδραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀποδεικνύει καὶ ἡ εὕρεσις, κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς αἱ ὁποῖαι ἔγιναν ὑπὸ τῆς Ἐφορείας Βυζαντινῶν

Ἡ χριστιανικὴ κατασκήνωσις παρέχει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅλως ἰδιαιτέρας δυνατότητας παιδαγωγίας, καθότι οἱ νέοι τελοῦν ὑπὸ ἐπίβλεψιν καὶ χειραγωγίαν ἐπὶ εἰκοσιτετραώρου βάσεως. Ἡ ζωή των εἶναι ὠργανωμένη ἐν πνεύματι συνεργασίας καὶ ἐν γένει συλλογικότητος, ὥστε νὰ συνηθίζουν νὰ μοιράζωνται τοὺς κόπους, τὰς εὐθύνας, τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ψυχαγωγίαν καὶ ἐνὶ λόγῳ νὰ ζοῦν ὡς ὀργανικὰ μέλη ἑνὸς συνόλου καὶ οὐχὶ ὡς μονάδες.

Μέσῳ τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς δραστηριοποιήσεως καὶ εὐρυτέρας κοινωνικῆς κατασκηνωτικῆς προοπτικῆς, σφυρηλατοῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, νέαι γνωριμίαι καὶ φιλίαι, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύονται προϋπάρχουσαι, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ νέοι, ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν καθημερινότητά των, νὰ ἔχουν ἐπὶ πλέον ἐρείσματα καὶ κίνητρα εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα τῆς ζωῆς κατὰ Θεόν, ἀποκομίζοντες τὸ αἴσθημα ὅτι δὲν εἶναι ἀπομονωμένοι καὶ περιθωριακοί, ὅπως ὄχι σπανίως ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν πνευματικῶς νωθρῶν, ἀλλὰ ἔχουν ἀδελφοὺς καὶ συναγωνιστάς.

Ἐπὶ πλέον, εἰς τὴν χριστιανικὴν κατασκήνωσιν προσφέρονται εὐκαιρίαι ἐποικοδομητικῆς ψυχαγωγίας, παραλλήλως πρὸς τὴν κατήχησιν καὶ διδασκαλίαν, ἔρχονται δὲ οἱ κατασκηνωταὶ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν λειτουργικὸν πλοῦτον τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μέγα κεφάλαιον πνευματικῆς τροφοδοσίας, συγχρόνως δὲ καὶ ἀναψυχῆς.

Σημειωτέον ἀκόμη ὅτι ἡ ἐπί τι διάστημα παραμονὴ εἰς χώρους, εἴτε παραθαλασσίους εἴτε ἠπειρωτικοὺς πλησιέστερους εἰς τὴν φύσιν καὶ στενότερον συνδεομένους μὲ αὐτὴν παρ' ὅσον οἱ τόποι μονίμου διαμονῆς τῶν ἀνθρώπων, προσφέρεται ὡς ἔναυσμα διὰ προβληματισμοὺς σχετικοὺς πρὸς τὸ περιβάλλον, τὴν ἀλληλεξάρτησιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν, τὴν ἀντιμετώπισίν του ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας ἔναντι παντὸς αἰσθητοῦ.

Ὅθεν, μὲ χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι ἡ λειτουργία τῶν ἐνταῦθα κατασκηνώσεων θὰ ἀποδώσῃ πλούσιους καρποὺς εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνέλιξιν τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, κατακλείομεν τὴν παροῦσαν σύντομον προσλαλιάν, συγχαίροντες τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ἀγαπητὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν κύριον Παντελεήμονα, μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας του, διὰ τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἀναλάβουν τὸ ἔργον τοῦτο, εἰς τὸ πλαίσιον προφανῶς μίας γενικωτέρας προσπαθείας νὰ ἐνισχυθοῦν τὰ φυτώρια τῆς κατὰ Θεὸν καταρτίσεως τῶν νέων, καὶ δεόμενοι τοῦ Παντοκράτορος Κυρίου διὰ τῶν λόγων τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ: «ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου» *(Ψάλμ. 79,15-16)*.

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν τελετὴν καταθέσεως θεμελίου λίθου τῶν νέων κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς (23 Σεπτεμβρίου 2014)

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάριτι Θεοῦ ἠξιώθημεν νὰ καταθέσωμεν πρὸ ὀλίγου τὸν θεμέλιον λίθον διὰ τὰς νέας κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως γεγονὸς τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν ἀφορμὴν διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ὁλοκάρδιον πρὸς Κύριον εὐχαριστίαν μας διὰ τὴν χαρμόσυνον ταύτην περίστασιν, διατυπώσωμεν δὲ σκέψεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προκειμένου θεοφιλοῦς ἔργου.

Ἡ θεμελίωσις παντὸς οἰκοδομήματος, πέραν τῆς πρακτικῆς αὐτῆς πλευρᾶς, ἐνέχει καὶ μίαν πνευματικὴν δι' ἡμᾶς ὑπενθύμισιν, ἰδίως ὅταν εὐλογῆται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ ἐφ' ὅσον τὸ θεμελιούμενον, ὡς ἐν προκειμένῳ προορίζεται δι' ἐκκλησιαστικὴν λειτουργίαν καὶ χρῆσιν. Ὁ κατ' ἐξοχὴν θεμέλιος λίθος, ἡ ἀρχὴ συμπάσης τῆς ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως, εἶναι ὁ Κύριος διὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει πρὸς τοὺς Κορινθίους: «θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστὸς» (Α΄ Κορ. 3,11-12). Ἐπ' Αὐτοῦ οἰκοδομεῖται ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἕκαστον τῶν εὐγενῶν ἐγχειρημάτων μας εἰς Αὐτὸν ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ ἐξ Αὐτοῦ ἀντλεῖ τὴν δύναμιν πρὸς ὁλοκλήρωσίν του.

Ὡς ἐκ τούτου, φυσικὸν καὶ αὐτονόητον εἶναι ὡς θεμέλιον διὰ τὸν χῶρον τῶν κατασκηνώσεων, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ εὑρίσκουν ἀναψυχὴν καὶ πνευματικὸν ἀνεφοδιασμὸν οἱ νεαροὶ βλαστοὶ τῆς Ἐκκλησίας, νὰ τίθηται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, Ὅστις μάλιστα κατὰ τὸν ἐπίγειον Αὐτοῦ βίον ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην ἐπέδειξε διὰ τὴν νεότητα, παρακινῶν ἡμᾶς νὰ μιμηθῶμεν τὸ ἁπλοῦν καὶ εἰλικρινὲς τῶν ἠθῶν αὐτῆς διὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τῶν λόγων: «ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν (Ματθ. 18,3-4) καὶ προτρέπων τοὺς Μαθητὰς Αὐτοῦ: «ἄφετε τὰ παιδιὰ καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρός με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μάτθ. 19,14-15).

ση τῆς πατερικῆς μας θεολογίας καὶ αὐτὰ δὲν διαφοροποιοῦνται ἀπὸ τὸν προηγούμενο σχολιασμό. Συστρατευόμαστε ἀπὸ κοινοῦ προκειμένου νὰ δημιουργήσουμε κάτι ποὺ θὰ διακονήσει τὸ σύνολο καὶ μέσω αὐτοῦ τὸν καθένα ξεχωριστά.

Φρονῶ, ταπεινά, ὅτι γιὰ ἕνα τέτοιο σπουδαῖο συλλογικὸ ἐπίτευγμα τῆς τοπικῆς μας κοινωνίας καὶ Ἐκκλησίας θέσατε προηγουμένως, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὸν ἐγκαινιαστικὸ θεμέλιό του λίθο. Διότι, μὲ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου οἱ κατασκηνώσεις τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς φιλοδοξοῦμε νὰ ἀποτελέσουν ἕναν ξεχωριστὸ πόλο ἕλξης, φυσικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναψυχῆς, ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ οὐσιαστικῆς ἀγωγῆς καὶ κατάρτισης μὲ τὰ ἰδεώδη τοῦ Γένους καὶ τοῦ Ἔθνους μας γιὰ κάθε νέο καὶ νέα ποὺ θὰ φιλοξενηθοῦν στὶς ἐγκαταστάσεις τους.

Σὲ αὐτὰ τὰ παιδιά, τὴν ἐλπίδα τοῦ αὔριο καὶ μέριμνα «τοῦ νῦν καὶ ἀεί» ἔναντι τῶν ὁποίων διαρκῶς ὀφείλουμε -ἴσως καὶ ὑπολειπόμεθα- προσφέρουμε ἀφειδώλευτα διὰ τῆς ἀγαστῆς συνεργασίας, τὴν ὁποία ἐξ ἀρχῆς συναντήσαμε στὰ πρόσωπα ὅλων τῶν ἐμπλεκομένων μὲ τὸ μεγάλο ἔργο φορέων τῆς κεντρικῆς καὶ τοπικῆς ἐξουσίας, ὅ,τι τοὺς ἀνήκει: ὑγιεῖς διεξόδους σὲ καιροὺς μὲ πλεόνασμα ἀδιεξόδων.

Ἐλπίζουμε καὶ προσευχόμεθα γιὰ τὴν ταχεῖα ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖο εὐδοκίᾳ τοῦ Πανσθενουργοῦ Θεοῦ προσδοκοῦμε νὰ τὸ ἐγκαινιάσει ἐπίσης ἡ τετιμημένη καὶ λαοφιλὴς Παναγιότητά Σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Προσλαλιὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

ἐπί τῷ ἁγιασμῷ θεμελιώσεως κατασκηνωτικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

Στὴν σύγχρονη ψυχολογία, Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ἀγαπητοὶ καὶ σεβαστοί μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, παραδεχόμαστε, ὅτι κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχει ὄνειρα, ἐπιθυμίες, φιλοδοξίες, τὶς ὁποῖες προσπαθεῖ νὰ ἱκανοποιήσει -πολλὲς φορὲς σὲ ἕναν διὰ βίου ἀγῶνα- γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν προσωπική του αὐτάρκεια καὶ πληρότητα.

Ἡ Ἐκκλησία μας μέσα στὴν πνευματική της παιδαγωγία, ἀξιολογοῦσα τὶς προσωπικὲς φιλοδοξίες, τὶς ἐνθαρρύνει καὶ τὶς ἐπαινεῖ. Ἐπισημαίνει, βεβαίως, ἐμφαντικὰ καὶ τὸν κίνδυνο αὐτὲς νὰ διαμορφώσουν ἀτομοκεντρικὲς συμπεριφορὲς καὶ χαρακτῆρες ἐγωπαθεῖς, μὲ τραγικὴ συνέπεια νὰ μὴ διακονεῖται τὸ «πρόσωπο», ὁ ἀδελφός, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος Ἰησοῦς «ἀπέθανε καὶ ἀνέστη».

Πέραν τῶν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν καὶ στόχων ὁμιλοῦμε ἐπίσης γιὰ συλλογικὰ ὄνειρα καὶ προσπάθειες. Κάνουμε λόγο γιὰ συλλογικὴ στοχοθεσία. Στὴν βά-

δεται εἰς τὸ ἔργον του καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἐφευρετικὴ μέσων καὶ τρόπων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πλησίον, εἴτε ὡς μεμονωμένου προσώπου ἔχοντος ἀνάγκην ἐνισχύσεως, εἴτε ὡς ὁμάδος ἐμπεριστάτων ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον, τοῦ δήμου ἐν συνόλῳ, διὰ τῆς ἐπιτελέσεως κοινωφελῶν ἔργων παροχῆς ὑπηρεσιῶν καὶ ἀναπτύξεως οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων καταλλήλων διὰ τὴν περιοχήν, ὡς εἶναι ἐπὶ παραδείγματι ἡ προαγωγὴ τῆς βιοτεχνίας καὶ ἡ διοργάνωσις ἐκδηλώσεων πολιτιστικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία πεποίθαμεν ὅτι εἶναι παρὰ τὸ πλευρόν σας εἰς οἱανδήποτε περίστασιν, καὶ δυνάμεθα ἐκ τῶν ὅσων εἴδομεν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ συνεργασία σας θὰ εἶναι ἀγαστή, ὅπερ καὶ ὁλοκαρδίως εὐχόμεθα, διότι οὕτως εἴθισται παλαιόθεν εἰς τὸ Γένος μας, νὰ ὑπάρχῃ σύμπραξις τῶν κοινοτικῶν μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν παντοειδῶν ζητημάτων ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ θεμελίωσις ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν περιοχήν σας τῶν νέων κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἶναι ἀφορμὴ χαρᾶς δι' ἀμφοτέρας τὰς πλευράς, Ἐκκλησίαν καὶ τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν, καθὼς ἀποτελεῖ εὐγενὲς ἐγχείρημα ὑπὲρ τῆς νεότητος, ἡ ὁποία ἀξίζει νὰ τύχῃ τῆς προσοχῆς ὅλων, δύναται δὲ νὰ καταστῇ ἀφετηρία μιᾶς γονίμου συνεργασίας τοῦ νέου Ποιμενάρχου μετὰ τῶν προσφάτως ἐκλεγέντων δημοτικῶν ἀρχόντων.

Περαίνοντες τὴν παροῦσαν προσλαλιάν, εὐχόμεθα εἰς πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸν κύριον Δήμαρχον μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, νὰ ἔχουν πλουσίαν τὴν ἄνωθεν βοήθειαν καὶ εὐλογίαν εἰς τὴν ζωήν των, ὥστε νὰ ἐπιδίδωνται μὲ ἐπιτυχίαν εἰς τὰ εἰρηνικὰ καὶ θεοφιλῆ ἔργα τῶν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου τοῦ τόπου, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Χαιρετισμὸς τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Ὑποδοχὴν Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἕδραν τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Μαρωνείας

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε κύριε Ἰωάννη Σταυρίδη, Δήμαρχε Μαρωνείας-Σαππῶν,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀπευθυνόμενοι σήμερον πρὸς ἐσᾶς, τοὺς προσελθόντας εἰς ὑπάντησιν τῆς ἡμῶν Μετριότητος κατοίκους τῆς ἕδρας τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Μαρωνείας, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐντιμότατον Δήμαρχον κύριον Ἰωάννην Σταυρίδην, ἐκφράζομεν, ἐν πρώτοις, τὴν συγκίνησίν μας διὰ τὴν συγκυρίαν καὶ μεταφέρομεν τὸν χαιρετισμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς πάντας. Συχρόνως, ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως εὑρίσκεται πάντοτε πλησίον σας διὰ τῆς προσευχῆς της ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐν γένει μερίμνης ὑπὲρ τῆς κατὰ Θεὸν καὶ τῆς κατὰ κόσμον προόδου σας.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ παρὼν δῆμος δὲν ἀριθμεῖ τὰς χιλιάδας τῶν κατοίκων τὰς ὁποίας περιλαμβάνουν ἄλλοι, ἀστικώτεροι, δῆμοι καὶ ἴσως δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ὀλιγώτερον σημαντικός. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα, διὰ δύο κυρίως λόγους:

Πρῶτον, διότι ἡ ἱστορικὴ σημασία καὶ συνέχεια ἑνὸς τόπου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ καθ' ὡρισμένην χρονικὴν στιγμὴν πληθυσμιακόν του μέγεθος.

Δεύτερον, διότι οἱ ὀλιγαριθμότεροι δῆμοι παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν στενοτέρας γνωριμίας, καὶ διευκολύνουν τὴν δημιουργίαν οἰκογενειακοῦ κλίματος, προάγοντες οὕτω τὴν θερμότητα τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ τὴν συνεργασίαν.

Ὑπὸ τὴν προοπτικὴν αὐτήν, οὐδόλως ὀλιγώτερον τιμητικὸν ἢ κοινωφελὲς εἶναι τὸ ὑπούργημα τοῦ δημάρχου καὶ ἐν γένει τοῦ διακονοῦντος εἰς τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν δήμου τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν ἡμιαστικῶν κέντρων, ἐφ' ὅσον ἐπιτελεῖται μετὰ τῆς ἁρμοζούσης φιλαλληλίας καὶ ἐπιμελείας. Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταξιώνει τὴν προσφορὰν ἑκάστου εἶναι ἡ ἀνιδιοτελὴς ἀγάπη μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιδί-

ρον πρότυπον εἰρηνικῆς συμβιώσεως καὶ ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν πολιτῶν ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος ἢ γλώσσης, μὲ σεβασμὸν πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὴν πολιτιστικὴν κληρονομίαν καὶ τὸ φυσικὸν περιβάλλον.

Εἰς τὴν πρόοδον αὐτὴν σημαίνοντα ρόλον ἔχει ἡ Αὐτοδιοίκησις εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς βαθμίδας μέχρι τῆς ἀνωτάτης, τὴν διοίκησιν τῆς ὁποίας σεῖς, Ἐξοχώτατε, πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ἀνελάβετε. Διὰ τοῦτο καὶ δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας τῆς σημερινῆς μας ἐπισκέψεως πλησίον σας νὰ εὐχηθῶμεν ἀπὸ καρδίας πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πολυεύθυνον ἔργον σας ἐπ᾽ ὠφελείᾳ τῶν λίαν ἀγαπητῶν μας κατοίκων τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μεταφέρετε τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Πατριάρχου.

Εἴμεθα δὲ ἀπολύτως πεπεισμένοι ὅτι σεῖς γνωρίζοντες καλῶς τὰς ἰδιαιτερότητας τοῦ εὐλογημένου τούτου τόπου θὰ ἐργασθῆτε ἀόκνως διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἱστορίας, τοῦ πολιτιστικοῦ καὶ φυσικοῦ αὐτοῦ πλούτου καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων, μὲ σεβασμὸν καὶ ἐνδιαφέρον πάντοτε πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ τὴν ἰδιοπροσωπίαν τῶν κατοίκων, ὥστε νὰ συνεχίσῃ ἡ Θρᾴκη νὰ ἀποτελῇ πόλον ἕλξεως καὶ ὄχι πεδίον ἀντιπαραθέσεων, ὡς ἐνίοτε συνέβη κατὰ τὸ παρελθόν, πόλον ἕλξεως τόσον διὰ τοὺς πολίτας αὐτῆς ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἐπισκέπτας της.

Κατακλείοντες ἐπιδαψιλεύομεν εἰς ἅπαντας τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ τὴν Πατριαρχικήν μας εὐλογίαν καὶ εὐχόμεθα ὁλοκαρδίως νὰ ἔχετε πάντοτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πλούσιον Αὐτοῦ ἔλεος εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰ ἔργα σας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, λοιπόν, διὰ τὴν σημερινὴν θερμὴν ὑποδοχήν, τὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις καὶ τοὺς πρόφρονας λόγους σας καὶ σᾶς ἀνταποδίδομεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σᾶς συγχαίρομεν δὲ διότι ἔχετε τὸ προνόμιον νὰ προΐστασθε ἑνὸς λαοῦ μὲ μακρὰν ἱστορίαν καὶ παράδοσιν καὶ νὰ διοικῆτε ἕνα τόπον ὁ ὁποῖος ἐπροικίσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μὲ ἄπειρον φυσικὸν κάλλος, συγχρόνως δὲ καὶ πλουσιωτάτην χλωρίδα καὶ πανίδα.

Ὁ ἄριστος συνδυασμὸς τῶν αὐστηρῶν ὀρεινῶν ὄγκων τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Παγγαίου μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης καὶ αὐτῶν τῶν πολυφέρνων ποταμῶν, αἱ ἐκβολαὶ τῶν ὁποίων δημιουργοῦν θαυμαστοὺς ὑγροβιοτόπους, ὅπου εὑρίσκουν καταφύγιον καὶ προστασίαν πλῆθος πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ζῴων μικρῶν μετὰ μεγάλων, κατὰ τὸν Ψαλμῳδὸν Δαυῒδ (Ψαλμ. 103), ἱλαρυνόντων τὰ πρόσωπα καὶ εὐφραινόντων τὴν καρδίαν τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὰ διὰ τῆς ποικιλίας των καὶ τῶν ὑπερόχων χρωμάτων των, καθιστοῦν τὴν Θράκην καὶ τὴν ὅμορον αὐτῆς Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν πόλον ἕλξεως διὰ πολλοὺς ἀνθρώπους, ὄχι μόνον σήμερον ἀλλὰ παλαιόθεν. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἔσπευσαν ἐνταῦθα ἀναζητοῦντες γῆν πρὸς ἵδρυσιν νέων πόλεων, ὡς οἱ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὁρμώμενοι Ἴωνες, οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Μεγαρεῖς, οἱ Σάμιοι καὶ οἱ Πάριοι. Ἄλλοι δέ, ὡς ὁ ὅσιος Θεοφάνης, ἐπίσκοπος Περιθεωρίου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ὁ Παλαμᾶς, ἀνεζήτησαν ἐν αὐτῇ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐν προσευχῇ μόνωσιν εἰς τὸ περίφημον Παπίκιον ὄρος, καὶ ἀνίδρυσαν πλῆθος μονῶν καὶ ἱερῶν οἴκων, τινὲς τῶν ὁποίων διατηροῦνται ἕως τῆς

σήμερον καὶ ἀποτελοῦν θησαυρὸν πολύτιμον διὰ τὴν περιφέρειαν ταύτην. Ἄλλοι πάλιν, ἐποφθαλμιοῦντες τὸν φυσικὸν πλοῦτον τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ ὑπεδάφους της, τὴν ὡραιότητα τοῦ τόπου ἢ τὴν προσφερομένην ὑπ᾽ αὐτῆς διέξοδον εἰς τὴν θάλασσαν, ἦλθαν ἐδῶ ὡς ἐπιδρομεῖς καὶ κατακτηταὶ καὶ ἐλεηλάτησαν θησαυροὺς καὶ κατέστρεψαν ἱεροὺς ναοὺς καὶ μονάς, ἀπομακρύναντες βιαίως τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ αἰῶνας διαφυλασσόμενα ἱερὰ κειμήλια καὶ πολιτιστικὰ ἀγαθά, ἐπιχειρήσαντες νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ τόπου τούτου.

Ὁ εὐγενὴς ὅμως λαὸς τῆς Θράκης καὶ τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς ἀντιμετώπισε μὲ γενναιότητα καὶ ὑπομονὴν τὰς ἱστορικὰς περιπετείας, καὶ διὰ τῆς φιλοπροόδου καὶ εἰρηνικῆς αὐτοῦ διαθέσεως ἐπέτυχε νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ, ἀποτελῶν σήμε-

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἕδραν τῆς Περιφερείας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

κύριε Περιφερειάρχα,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐπισκεπτόμενοι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὴν πολυύμνητον, εὐδαίμονα καὶ εὔανδρον Θράκην, ὡς τὴν χαρακτηρίζει ὁ ἱστορικὸς Εὐνάπιος, καὶ περιερχόμενοι τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας αὐτῆς εὐλογοῦντες τὰ ἔργα τῶν εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν κατοίκων της, ἔχομεν τὴν ἰδιαιτέραν χαρὰν νὰ εὑρισκώμεθα σήμερον, κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τῆς ὑμετέρας φίλης Ἐξοχότητος εἰς τὸ διοικητικὸν κέντρον αὐτῆς, τοὐτέστιν εἰς τὴν Περιφέρειαν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, διὰ νὰ μεταφέρωμεν καὶ πρὸς ἐσᾶς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας σας τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, καὶ διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ὁλοκαρδίους εὐχαριστίας τῆς ἡμετέρας Μετριότητος διὰ τὰ πολυτρόπως ἐκδηλωθέντα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Πατριάρχου σας, ἀντανακλῶντα τὴν τιμὴν καὶ τὸν σεβασμόν σας πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Προερχόμενοι, ἄλλωστε, ἐκ τῆς παλαιφάτου καὶ ἱερᾶς καθέδρας τοῦ πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς πόλεως τοῦ Κωνσταντίνου, τῆς θείᾳ ἐπινεύσει ἱδρυθείσης εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον τῆς Θράκης καὶ ἀποτελούσης κόσμημα καὶ κλέος αὐτῆς, αἰσθανόμεθα ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τόπον οἰκεῖον καὶ ἀγαπητόν. Καὶ τὴν αἴσθησιν ταύτην ἐπιτείνει ἡ θερμὴ καὶ ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἐτύχομεν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ εὐλογημένου λαοῦ τῆς Θράκης, τέκνων προσφιλῶν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, διότι ἡ Θράκη καὶ ὁ εὐσεβὴς αὐτῆς λαὸς ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν «σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συνδεομένης μετ᾽ αὐτῶν μὲ ἀρρήκτους δεσμούς, ἐνισχυθέντας ἔτι πλέον διὰ τῶν ἐγκατασταθέντων εἰς αὐτὴν πρὸ ἐνενήκοντα ἐτῶν προσφύγων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας ἀδελφῶν μας.

σεις δὲν ὁδηγοῦν πουθενὰ παρὰ μόνον εἰς τὴν καταστροφήν. Τὸ παρατηροῦμε καὶ εἰς τὰ ἐσχάτως συμβαίνοντα εἰς τὴν περιοχήν μας τραγικὰ γεγονότα. Οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσουμε ὅλοι μαζὶ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις εἶναι ἡ μόνη δυνατότης τὴν ὁποίαν ἔχουμε διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουμε. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἐφικτή, ὅπως μὲ πολλὴν ἱκανοποίησιν διαπιστώνουμε κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεώς μας. Εἶναι ἐφικτή, ὅταν στηρίζεται εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ συνανθρώπου καὶ τῶν πιστευμάτων του. Εἶναι δυνατή, ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν διακατέχεται ἀπὸ αἴσθησιν ὑπεροχῆς δι᾽ αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶναι ἢ πρεσβεύει. Εἶναι ἐφικτή, ὅταν οἱ ἄνθρωποι, ὅπως λέγει καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀνέχωνται «ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ» (πρβλ. Ἐφεσ. δ΄ 3), προσπαθοῦν νὰ κατανοήσουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ νὰ συνυπάρξουν ἐπὶ τῇ βάσει ὅσων τοὺς συνδέουν καὶ ὄχι ὅσων τοὺς χωρίζουν καὶ τοὺς διαιροῦν.

Εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀλληλοκατανοήσεως τῶν ἀνθρώπων ἀγωνίζεται καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τοῦ λόγου καὶ τῶν δράσεών του, ὡς τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς του εἰς τὸν διαθρησκειακὸν διάλογον καὶ τῆς ἐνισχύσεως κάθε πρωτοβουλίας ἡ ὁποία συμβάλλει εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως γένους, ἐθνικῆς καταγωγῆς, θρησκευτικῆς συνειδήσεως κλπ., καὶ μάλιστα τῶν νέων, διότι εἰς αὐτούς, εἰς ἐσᾶς δηλαδή, ἀνήκει τὸ μέλλον, καὶ τὸ μέλλον θὰ πρέπει νὰ εἶναι εἰρηνικόν. Ἂς σημειωθῆ εἰς τὴν συνάφειαν αὐτὴν ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατεδίκασεν ὡς αἵρεσιν τὸν ἐθνοφυλετισμόν, διὰ Συνόδου, κατὰ τὸ ἔτος 1872, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον ἐκπρόσωποι τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐθνικιστικῆς δράσεως τῶν ἐκ τοῦ βορρᾶ γειτόνων σας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πολλὰ ὑπέφερε καὶ ὁ λαὸς τῆς Θρᾴκης κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ἰδέας ὄχι μόνον τῆς ἀνοχῆς τοῦ διαφορετικοῦ συνανθρώπου, ἀλλὰ καὶ τῆς καλλιεργείας ἁρμονικῶν σχέσεων καὶ συνεργασίας, ἀποτελεῖ θεμελιώδη ἀρχὴν καὶ εὐχὴν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ αὐτὴν προσπαθεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ μὲ κάθε τρόπον εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδίως εἰς τὰ εὐσεβῆ αὐτῆς τέκνα.

Πληροφορούμενοι τὰ τραγικὰ γεγονότα εἰς τὴν Συρίαν καὶ τὴν Μέσην Ἀνατολήν, ἐπαναλαμβάνουμε αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐξ ἄλλης ἀφορμῆς εἴπαμε εἰς τὸ παρελθόν: «ὁ πόλεμος ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας, εἶναι πόλεμος ἐναντίον τῆς ἰδίας τῆς θρησκείας».

Τὰς ἀπόψεις αὐτὰς μεταφέρομεν πρὸς τὰ ἁπανταχοῦ τῆς γῆς τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ, τὰ ὁποῖα συναντῶμεν κατὰ τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον Πατριαρχικὰς ἐπισκέψεις μας ἀλλὰ καὶ ὑποδεχόμεθα εἰς τὰς ἐν Φαναρίῳ αὐλὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους καὶ πολλοὺς συνομιλήκους σας μαθητὰς ἀπὸ διάφορα σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται κατ᾽ ἔτος τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ προσκυνήσουν εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ τὰ ἁγιάσματα τῆς Κιβωτοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας μας καὶ συγχρόνως νὰ θαυμάσουν τοὺς θησαυροὺς τῆς ἱστορίας της. Κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα τρία ἔτη ἀρκετὰ σχολεῖα ἐπισκέπτονται τὴν Πόλιν διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ζωγραφείου Λυκείου τῆς Πόλεως διοργανούμενα, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μαθητικὰ συνέδρια πρὸς τιμὴν σπουδαίων νεοελλήνων λογοτεχνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναμένομεν μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ ὅλους ἐσᾶς, ὅταν δοθῇ ἡ κατάλληλος εὐκαιρία.

Κατακλείοντες, λοιπόν, τὰς ὀλίγας αὐτὰς πατρικὰς σκέψεις σᾶς εὐλογοῦμεν ἀπὸ καρδίας καὶ εὐχόμεθα νὰ προοδεύετε καὶ νὰ προκόπτετε καὶ νὰ ἔχετε πάντοτε τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ζωήν σας.

εστική, εἶναι ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία ὄχι μόνον διὰ τὴν πρόοδόν σας εἰς τὰς σπουδὰς ἀλλὰ καὶ δι᾽ ὅλην σας τὴν ζωήν. Διότι ὅποιος συνηθίζει νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐφηβικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν συνεπὴς καὶ ἐπιμελὴς εἰς τὰ σχολικά του καθήκοντα καὶ ἔναντι τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν συμμαθητῶν του, αὐτὸς θὰ εἶναι καὶ εἰς τὸ μέλλον συνεπὴς καὶ ἐπιμελὴς ἔναντι τῶν συνανθρώπων του καὶ κατ᾽ ἐπέκτασιν χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον μέλος τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Γένους.

Αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, πέραν τῶν γνώσεων, σᾶς προσφέρει τὸ σχολεῖον, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν ἀξιοποιήσετε διὰ τὴν προσωπικήν σας πρόοδον καὶ προκοπὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἐπ᾽ ἀγαθῷ ἐξέλιξιν τοῦ τόπου σας.

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Νὰ αἰσθάνεσθε εὐτυχεῖς διότι σεῖς ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ φοιτᾶτε εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ τὸ Λύκειον ὑπὸ συνθήκας τὰς ὁποίας πολλὰ ἄλλα παιδιὰ τῆς ἡλικίας σας στεροῦνται, ἄλλα δὲ στεροῦνται καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς δυνατότητος τῆς στοιχειώδους μορφώσεως, καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐργάζωνται διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ ζῆν. Νὰ εὐχαριστῆτε τὸν Θεὸν καὶ τοὺς καλοὺς γονεῖς σας δι᾽ αὐτὴν τὴν δυνατότητα καὶ νὰ καταβάλλετε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν νὰ ἀξιοποιῆτε ὅσα οἱ καθηγηταί σας μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ κόπον σᾶς διδάσκουν καὶ σᾶς συμβουλεύουν, διότι αὐτὰ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν προκοπήν σας.

Σεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Κομοτηνὴν ἔχετε τὸ πλεονέκτημα νὰ ζῆτε εἰς ἕνα πολυπολιτισμικὸν περιβάλλον, τὸ ὁποῖον διεμόρφωσεν ἡ μακρὰ ἱστορία τοῦ ὡραίου αὐτοῦ τόπου καὶ αἱ ἱστορικαὶ ἐξελίξεις τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ σᾶς δίδει μίαν πρόγευσιν τῆς πραγματικότητος τοῦ κόσμου, ὅπως αὐτὴ διαμορφώνεται εἰς τὰς ἡμέρας μας. Λησμονοῦμεν, συνήθως, ὅτι ὁ κόσμος μας ἀπετελεῖτο ἀνέκαθεν ἐκ διαφόρων θρησκειῶν καὶ πολιτισμῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ παρελθὸν πολλάκις συνεκρούσθησαν, μὲ τραγικὰς καὶ ὀδυνηρὰς συνεπείας διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν κόσμον. Αἱ τοιαῦται, ὅμως, ἀντιπαραθέσεις καὶ συγκρού-

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Ἐκδήλωσιν Σχολείων Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως Ροδόπης

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐλλόγιμοι Ἐκπαιδευτικοί,

Ἀγαπητοὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εὑρισκόμενοι ἀπὸ χθὲς εἰς τὴν πόλιν σας καὶ ἀφοῦ ἐπισκεφθήκαμε τὸ Δημοκρίτειον Πανεπιστήμιον, μὲ πολλὴν χαρὰν εὑρισκόμεθα σήμερα πλησίον σας, τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν στελεχῶν τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τῆς Κομοτηνῆς καὶ τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων της, διὰ νὰ μεταφέρωμεν πρὸς ὅλους ἐσᾶς, καθηγητὰς καὶ μαθητάς, τὴν εὐλογίαν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἁγιασμάτων αὐτῆς καὶ νὰ σᾶς εὐχηθοῦμε πλουσίαν τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ παναγάθου Θεοῦ κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος, τὸ ὁποῖον ἄρχισε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Κάθε νέον ἔτος μᾶς προσφέρει μίαν νέαν ἀρχὴν καὶ μίαν νέαν εὐκαιρίαν τὴν ὁποίαν ἠμποροῦμε καὶ ὀφείλουμε νὰ ἀξιοποιήσουμε καταλλήλως, ἐργαζόμενοι μὲ ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν διὰ νὰ ἐπιτύχουμε τοὺς στόχους τῆς ζωῆς μας. Καὶ δι᾽ ἐσᾶς, τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν Λυκείων, βασικοὶ στόχοι εἶναι ἡ ἀπόκτησις γνώσεων καὶ συγχρόνως ἡ δι᾽ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς γενικωτέρας ἀγωγῆς τὴν ὁποίαν προσφέρει τὸ σχολεῖον, διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς προσωπικότητός σας.

Ὁ καθείς, βεβαίως, δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλους προσωπικοὺς στόχους εἰς τὴν ζωήν του ἀναλόγως πρὸς τὰ χαρίσματα καὶ τὰ ἐνδιαφέροντά του, οἱ δύο ὅμως στόχοι τοὺς ὁποίους προαναφέραμε εἶναι στόχοι βασικοὶ καὶ θεμελιώδεις, διότι εἰς αὐτοὺς στηρίζεται ἡ ζωὴ καὶ οἰκοδομεῖται τὸ μέλλον, καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξίν των, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξιν κάθε ἄλλου στόχου, ἀπαιτεῖται συστηματικὴ καὶ μεθοδικὴ ἐργασία, προσπάθεια καὶ ἐπιμέλεια. Ἡ ὁρμὴ τῆς νεανικῆς ἡλικίας εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρῇ ἐνίοτε αὐτὰ ὡς περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ ἡ ἀσύδοτος ἐλευθερία εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ δι' αὐτὸν ποὺ τὴν ἐπιδιώκει καὶ διὰ τὸ περιβάλλον του. Διότι ἡ ἀσύδοτος ἐλευθερία εἶναι ἐν τέλει τυραννία καὶ καταδυνάστευσις τῶν πάντων.

Ἀντιθέτως, ἡ συστηματικὴ καὶ μεθοδικὴ ἐργασία καὶ μελέτη, τὴν ὁποίαν διδάσκεσθε εἰς τὸ σχολεῖον, ἀκόμη καὶ ἐὰν φαίνεται πι-

Οἱ Φαρισαῖοι ἔβλεπον τὸν Χριστὸν νὰ θεραπεύῃ, ἀλλὰ δὲν ἔβλεπον τὰ θαύματα' ἔβλεπον τὰς θεραπείας καὶ διεπίστωναν παραβάσεις, τὰς ὁποίας ἐθεώρουν τόσον σημαντικάς, διότι μὲ αὐτὰς εἶχον γαλουχηθῆ, μὲ αὐτὰς εἶχον ποτισθῆ καὶ ἡ πώρωσίς των αὐτὴ δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἔχουν μίαν εἰλικρινεστέραν στάσιν ἔναντι ἑνὸς ἀδιαμφισβητήτου γεγονότος. Τοῦτο διδάσκει ἡμᾶς ὅτι εἶναι θέμα ἀγωγῆς καί, κυρίως θέμα διαθέσεως, θέμα τῆς ἰδικῆς μας καρδίας πῶς θὰ σταθοῦμε ἔναντι τῶν γεγονότων καὶ ἔναντι τῶν συνανθρώπων μας.

Δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τὴν μάχαιραν ἢ νὰ ρίψωμεν πρῶτοι τὸν λίθον τοῦ λιθοβολισμοῦ - εἴτε πραγματικὰ εἴτε ἀκόμη καὶ μὲ τὴν μάχαιραν τῆς γλώσσης μας - εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἂς σταθοῦμε μὲ κατανόησιν καὶ εἰλικρίνειαν, μὲ ἀγάπην καὶ ἀνοχὴν ἔναντι τοῦ πλησίον, διότι τελικῶς αὐτὸ εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον. Αἱ ἀνέξοδοι κρίσεις γενικώτερον εἶναι εὔκολοι. Ἡ ὑπεύθυνος στάσις καὶ ἡ ἀγάπη ἀπαιτοῦν θυσίαν καὶ κόπον. Εἶναι ἰδική μας ἐπιλογή.

Ὁ Κύριος μὲ πολὺ ὡραῖον τρόπον ἀπεγύμνωσε τὸ κάλυμμα τῆς ψευτοευλαβείας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν διδασκάλων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐταπείνωσε τὴν ὑπεροπτικὴν στάσιν των. Τῶν Φαρισαίων, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν ὅτι ὡς καθαροὶ καὶ τηρηταὶ τοῦ νόμου, ἠδύναντο εὐκόλως νὰ κρίνουν ἀκόμη καὶ τὸν ἴδιον τὸν Κύριον καὶ Θεόν των.

Προτιμᾶτε, τοὺς ἔλεγε, νὰ καταλύετε τὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου διὰ νὰ ποτίζετε τὰ ζῶα σας ἀλλὰ δὲν θέλετε νὰ θεραπεύσω τὸν συνάνθρωπόν σας, τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τὸ Σάββατον.

Ὀφείλομεν, λοιπόν, καὶ ἡμεῖς, ὡς γνήσιοι ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, νὰ ὑπερβαίνωμεν τὸν τύπον χάριν τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ὁ τύπος. Καὶ νὰ μὴ λησμονῶμεν, πρωτίστως, ὅτι εἴμεθα ὅλοι ἁμαρτωλοὶ καὶ καθόλου ἀλάνθαστοι.

Μὲ τὰς ὀλίγας αὐτὰς σκέψεις καὶ πατρικὰς προτροπάς, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησίν μας διότι εὑρισκόμεθα μαζί σας. Ἐπαινοῦμεν τὴν διακονίαν καὶ τὴν προσφοράν σας. Αἱ ἀνωτέρω βιωματικαὶ προτροπαί μας προέρχονται ἐξ ἀγαπώσης καρδίας διὰ νὰ εἶσθε πλήρεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραὶ ἐν τῇ διακονίᾳ.

Εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν ἐκ Θεοῦ ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἱερατικὴν διακονίαν σας, προκειμένου αὐτὴ νὰ εἶναι καρποφόρος καὶ ἁγιαστικὴ διὰ τὸν λαόν, καὶ νὰ τὸν ὁδηγῇ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν. Νὰ ἐνθυμῆσθε ἀδιαλείπτως ὅτι οὐδὲν εἶναι πολυτιμότερον μιᾶς ψυχῆς, ὑπὲρ τῆς ὁποίας Χριστὸς ἀπέθανε.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν διὰ τὴν τιμητικήν σας ὑποδοχὴν καὶ τὴν ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν, Ἱερώτατε ἀδελφὲ ἅγιε Μαρωνείας, μαρτυρούσας τὸν βαθύτατον σεβασμὸν τὸν ὁποῖον τρέφετε διὰ τὴν Μητέρα μας Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν σταυρικὴν πορείαν τῆς ὁποίας οἱ Θρᾴκες ἦσαν πάντοτε συγκυρναῖοι, συναίροντες τὰ βάρη αὐτῆς καὶ συμμετέχοντες εἰς τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας της.

Ὁ δὲ Θεὸς τοῦ Ἐλέους, τῶν οἰκτιρμῶν καὶ τῆς εἰρήνης καὶ ὁλόθυμος ἡ εὐχή μας ἂς εἶναι πάντοτε μαζί σας, ἀδελφοὶ προσφιλέστατοι λειτουργοὶ τοῦ Θυσιαστηρίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσφέρεται ὁ Ἄρτος καὶ ὁ Οἶνος τῆς Ζωῆς.

ἦτο δεκαοκτὼ ὁλόκληρα ἔτη κυρτωμένη καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀτενίσῃ οὔτε εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ χαρῇ τὸ φωτεινὸν πρόσωπον τοῦ ἡλίου, οὔτε νὰ ἀντικρύσῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς συνανθρώπους αὐτῆς, δεμένη, ὅπως λέγει ὁ Κύριος, ἀπὸ τὸν σατανᾶν.

Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι περίεργον. Ἡ ἀσθένεια εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν συνδέεται στενῶς μὲ τὴν ἁμαρτίαν, ὄχι μὲ τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁπωσδήποτε κάθε ἁμαρτία τιμωρεῖται μὲ ἀσθένειαν, ἀλλά, κυρίως, ὅτι ἡ ἁμαρτία, ἡ ὁποία ἐβασίλευσεν εἰς τὴν φύσιν μας μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν πρωτοπλάστων, ἐδημιούργησε μίαν νοσηρὰν κατάστασιν φθορᾶς.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ σκληροκαρδία μας δὲν μαλάσσεται εὐκόλως, ὁ Κύριος ἐπιτρέπει τὴν δοκιμασίαν ἀπὸ τὸν πονηρόν, ἐπιτρέπει τὸν πόνον, ὅστις ὡς πῦρ τήκει τὸν πάγον τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀναισθησίας μας. Ἐπιτρέπει ἄλλοτε ὁ Κύριος τὴν ἀσθένειαν, εἴτε διὰ νὰ ἐξέλθωμεν καθαρώτεροι, ὡς ὁ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ, εἴτε ἀκόμη διὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ, διὰ τῆς ἰδικῆς μας στάσεως, ἡ πίστις μας πρὸς Αὐτόν, καὶ ἡ δόξα τὴν ὁποίαν χαρίζει εἰς τὰ γνήσια τέκνα Του.

Ὅμως, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἱερεῖς, οἱ διακονοῦντες ἐν τῷ κόσμῳ, δὲν συγκύπτομεν μόνον ἐκ τῆς ἀσθενείας, ἡ ὁποία τελικῶς βλάπτει μόνον τὸ σῶμα μας. Συγκύπτομεν, ὅταν ἔχωμεν τὸ βλέμμα μας ἐστραμμένον μόνον εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὰ ὑλικὰ ἀγαθά, λησμονοῦντες τὸν ἀληθινόν μας προορισμόν.

Εἰς τὰς ἀντιξόους συνθήκας τῆς σημερινῆς ἐποχῆς μὲ τὰς ποικιλωνύμους κρίσεις πρέπει νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεόν, καθ' ὅτι ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν καὶ μᾶς κατέστησε μέλη τοῦ μυστικοῦ σώματος Αὐτοῦ, τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ τοῦτο εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον μᾶς ἐχάρισεν ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ τιμίου Αὐτοῦ αἵματος, τῆς κοινωνίας τοῦ ὁποίου ἀξιούμεθα ἐν τῇ ἀναιμάκτῳ μυσταγωγίᾳ.

Ἄραγε, ἐνθυμούμεθα νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεὸν διὰ τὰς τόσας εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας καθημερινῶς μᾶς χαρίζει; Πόσας φορὰς τὴν ἡμέραν λέγομεν «δόξα σοι, ὁ Θεός»; Πόσας φορὰς τὸν ηὐχαριστήσαμεν ὅταν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰ αἰτήματά μας; Πόσας φορὰς Τὸν ηὐχαριστήσαμεν διὰ τὰς εὐεργεσίας Αὐτοῦ, τὰς ὁποίας γνωρίζομεν, καὶ δι' ὅσας ἀγνώστους ἡτοίμασε δι' ἡμᾶς εἰς τὴν σοφὴν πρόνοιαν Αὐτοῦ; Εἴμεθα εὐγνώμονες ἢ ἀγνώμονες ὡσὰν τοὺς λεπροὺς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐλέχθη: «οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;».

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ γενναιότεραι ψυχαί, αἱ ὁποῖαι εὐχαριστοῦν τὸν Κύριον καὶ διὰ τὰ παθήματά των. Ἔχομεν τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων Μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπον τὰς σάρκας των νὰ ὑποφέρουν καὶ νὰ θανατώνωνται καὶ ἐκεῖνοι ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ὀφείλομεν νὰ βλέπωμεν τὴν οὐσίαν καὶ ὄχι τὸν τύπον, ὅπως ἔκαναν οἱ πεπωρωμένοι Φαρισαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐσέβοντο τὰς ἀργίας τοῦ Σαββάτου καὶ τὰς ἄλλας ἐξωτερικὰς διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ἀλλὰ ἐκαθάριζον μόνον τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου, ἀφήνοντες ἀκάθαρτον τὸν ἐσωτερικὸν καὶ κρυπτὸν τῆς καρδίας ἄνθρωπον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀληθῶς ἡ σαββατικὴ ἀργία ἀπετέλει τὴν σπουδαιοτέραν ἐντολήν, ἡ ὁποία διέκρινε, τύποις, τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ διεμήνυε τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, ὡς λαοῦ τῆς διαθήκης, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Αὐτόν, ὁ Ὁποῖος εἶναι ἡ μοναδικὴ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Ὁποῖος εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ κόσμου, διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς ἡμῶν, νὰ ἐνοικήσῃ ἐν ἡμῖν καὶ νὰ μᾶς καταστήσῃ σκεύη τίμια Αὐτοῦ. Αὐτὸς Ὅστις χαρίζει εἰς ἡμᾶς τὰ πάντα καὶ μᾶς ἀξιώνει ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωὴν νὰ γευώμεθα τῶν ἀγαθῶν ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν, «τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ» (Β΄ Τιμ. δ΄, 8).

Διὰ νὰ ἔλθῃ αὐτὴ ἡ ποθητὴ ἡμέρα, ἀγωνισθῆτε νὰ καταρτίζετε τὸν λαὸν εἰς τὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου. Τοῦτο εἶναι τὸ κύριον ἔργον σας ὡς ποιμένων τοῦ λαοῦ. Ὁ Κύριος εἶχεν ὡς κύριον ἔργον Του τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ Εὐαγγέλια ἀναφέρεται ὅτι «ἦν διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι» (Λουκ. ιγ΄, 10-11). Ὅπως ἀναφέρεται ὡσαύτως ὅτι προεφήτευσεν ὁ προφήτης Ἠσαΐας «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν» (Λουκ. δ΄, 18-19). Οἱ λόγοι Του ἦσαν «ὥσπερ πῦρ φλέγον, [...] καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν» (Ἱερ. κγ΄, 29). Ἦλθε νὰ κηρύξῃ τὴν ἄφεσιν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ ἀπὸ τὰς ἁλυσίδας τῶν ἁμαρτημάτων καὶ νὰ θεραπεύσῃ τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν.

Ὁμοιάζει ὁ σημερινὸς κόσμος μὲ τὴν συγκύπτουσαν γυναῖκα τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ ὁποία ἦτο μία ταλαιπωρημένη ὕπαρξις, ὅπως εἶναι ὁ λαὸς σήμερον, κτυπημένος ἀπὸ τὰ καθημερινὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, τὰ ὁποῖα δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ κοιτάξωμεν μὲ θάρρος ὑψηλά, ὅπως ἡ συγκύπτουσα

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Σύναξιν τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ἱερώτατε καὶ προσφιλέστατε Ποιμενάρχα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον,

Λίαν ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοὶ συμπρεσβύτεροι ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν μυστηρίων τοῦ Κυρίου,

Ἡ παρουσία τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν πόλιν σας, μᾶς παρέχει τὴν εὐλογίαν τῆς σημερινῆς συναντήσεως μετὰ τῶν εὐλαβῶν κληρικῶν τῶν διακονούντων θυσιαστικῶς τὴν Ἱερὰν ταύτην Μητρόπολιν καὶ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διατηρούντων ἄσβεστον τὴν φλόγα τῆς πίστεως εἰς τὸν ἱστορικὸν τοῦτον τόπον, τὸν ποτισμένον μὲ ἱδρῶτας καὶ δάκρυα βιοπάλης, ἀγωνίας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ζῆν, ἀλλὰ καὶ δάκρυα ἀσκητικὰ καὶ μαρτυρικά, ὅπως εἶναι τὸ ἔδαφος τῆς πλησιοχώρου αἱματοποτίστου Μάκρης, τὸ ὁποῖον ἐβάφη πορφυροῦν ὑπὸ τοῦ αἵματος τῶν ἡρωικῶν νεομαρτύρων Γεωργίου, Θεοδώρου, Μανουήλ, Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου, τῶν ἐκ Σαμοθράκης, λαβόντων τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου πρὸ διακοσίων περίπου ἐτῶν, διὰ νὰ ἐκπλύνουν τὸ ὄνειδος τῆς ἀρνήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλωστε, ἡ συμμετοχὴ τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων τῆς Θρᾴκης εἰς τὰ παθήματα τοῦ Κυρίου, δὲν εἶναι νεώτερον φαινόμενον. Ἤδη ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνας ἡ ἁγία μάρτυς Γλυκερία προσέφερε τὸ παρθενικὸν αἷμα της εἰς τὸν Χριστόν, εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Τραϊανουπόλεως, καὶ συγκατηριθμήθη μετὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων, «τῶν πλυνάντων τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ λευκανάντων αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου» (πρβλ. Ἀποκ. ζ΄, 14).

Ζῆτε, λοιπόν, εἰς ἔδαφος ἡρώων καὶ μαρτύρων καὶ διὰ τοῦτο πατρικῶς σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νὰ μιμῆσθε τὴν πολιτείαν καὶ τὸν βίον αὐτῶν, διὰ νὰ ἀξιωθῆτε καὶ σεῖς τῆς δόξης, τῆς ὁποίας οὗτοι ἀπολαύουν νῦν ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Κυρίου, λατρεύοντες «αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ. Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. Οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν» (Ἀποκ. ζ΄, 15-17).

Ναί, ἀδελφοί, ὁ Θεὸς θὰ ἐξαλείψη πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ λαοῦ μας, ἀλλὰ διὰ νὰ συμβῇ αὐτὸ πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ ἀγωνισθῶμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις

Προσλαλιὰ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου συνάξει τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Κάθε φορὰ ποὺ ἐξέρχεσθε ἀπὸ τὸ ἱερὸ κέντρο τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν μαρτυρικὴ Πόλη τοῦ Κωνσταντίνου, προκειμένου νὰ συναντήσετε τὸ διεσπαρμένο ἀνὰ τὴν οἰκουμένη πολυάριθμο πνευματικὸ Σας ποίμνιο, εἶναι γεγονός, ὅτι κλῆρος καὶ λαὸς σκιρτᾶ ἀγαλλόμενος, γιατὶ βλέπει κοντὰ του -ἐν μέσῳ μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας- τὴν ἐνοποιὸ μορφὴ τοῦ Πατριάρχου τοῦ Γένους μας.

Ἀκόμη καὶ ὅσοι στεροῦνται βασικῶν ἱστορικῶν καὶ θεολογικῶν πληροφοριῶν γιὰ τὸν ἱερὸ θεσμὸ ποὺ διακονεῖτε, λόγῳ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλλων δράσεων μὲ τὶς ὁποῖες ἔχετε πλουτίσει τὴν ὑπερεικοσαετῆ πατριαρχεία Σας, ἀναπόδραστα ὁδηγοῦνται στὴν διαπίστωση, ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποτελοῦν αὐθεντικὰ ἐχέγγυα ἐμπέδωσης τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ ἰδεώδους σὲ πολυπολιτισμικὲς καὶ πολυεπίπεδα διαρθρωμένες κοινωνίες.

Ἐνθυμοῦμαι ἄλλωστε καὶ τὴν σχετικῶς πρόσφατη δήλωσή Σας, ὅτι, δηλαδή, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ Πατριαρχεῖο μας, ἐκεῖ στὴν Κωνσταντινούπολη, μπορεῖ βεβαίως ἡ Πόλη νὰ μὴ ἔχανε κάτι ἀπὸ τὴν γεωπολιτική της σπουδαιότητα, θὰ ὑπολειπόταν ὅμως σίγουρα σὲ πολιτισμικὴ αἴγλη καὶ οἰκουμενικὴ προσφορά.

Στὴν χθεσινή μου προσλαλιὰ πρὸς τὴν Παναγιότητά Σας, τόνισα «ἐν ἐπιγνώσει» ὅτι ἤλθατε «εἰς τὰ ἴδια». Σὲ ἐπαρχία μὲ σχέση ἐκκλησιαστικῆς καὶ κανονικῆς παράδοσης, ἀντίστοιχη ἐκείνης τοῦ τέκνου πρὸς τὸν πατέρα.

Πρὸς τοῦτο σήμερα Σᾶς παρακαλῶ υἱϊκῶς, νὰ ἀπευθύνετε λόγο πατρικό, λόγο οἰκοδομῆς πρὸς τὸν Ἐπίσκοπο καὶ τοὺς ἄμεσους συνεργάτες μου, τὸ «καύχημά μου ἐν Κυρίῳ», τὸν ἱερὸ κλῆρο τῆς Ἐπαρχίας Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Τὸ ἔχουμε ἀνάγκη, καθ' ὅσον ἀπὸ πολλοῦ «ἐκύκλωσαν ἡμᾶς αἱ τοῦ βίου ἡμῶν ζάλαι ὥσπερ μέλισσαι κηρίον», διότι ἡ φύση τῆς διακονίας μας στὴν ὄμορφη καὶ δύσκολη Θράκη μᾶς δίδει ἐνίοτε τὴν αἴσθηση, ὅτι κινούμεθα «ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς», διότι τελικῶς ἡ ἐμπειρία ζωῆς καὶ ὁ ἐπιστηριγμὸς κάθε πατέρα ἀποτελεῖ τὸ καλύτερο ἴαμα στὸ ψυχικὸ ἄλγος τοῦ παιδιοῦ του.

Σᾶς παρακαλοῦμε, λοιπόν, νὰ μᾶς ἐπιστηρίξετε, νὰ μᾶς καταρτίσετε ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς ἐγνωσμένης ἀγάπης, τὴν ὁποία προσφέρετε πρὸς ὅλους καὶ τὸν καθένα ξεχωριστὰ κι ἐμεῖς ὑποσχόμεθα, ὅτι κάθε ἕναν ἀπὸ τοὺς προσφερόμενους λόγους Σας κατὰ τὴν παροῦσα σύναξη, θὰ τοὺς τηρήσουμε ἀτόφιους στὴν καρδιά μας, ὥστε νὰ φωταγωγοῦν τὴν περαιτέρω πορεία τῆς ἐπισκοπικῆς καὶ ἱερατικῆς μας διακονίας «πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἔπαινον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας».

Σᾶς εὐχαριστοῦμε.

Τὸ πλησιόχωρον εἰς τὴν πόλιν σας Παπίκιον Ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἠσκήθησαν ἄνδρες θεοφιλεῖς καὶ ἀφωσιωμένοι ὁλοκληρωτικῶς εἰς τὸν Θεόν, μαρτυρεῖ εὐγλώττως διὰ τὴν μακραίωνα πνευματικὴν παράδοσιν καὶ χριστιανικὴν ταυτότητα τῆς περιοχῆς σας, ἡ ὁποία παραμένει ἀναλλοίωτος εἰς τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ ἐπεσφραγίσθη μὲ θυσίας, ἱδρῶτας καὶ μαρτυρικὰ αἵματα. Αἱ ἠρειπωμέναι σήμερον Μοναὶ τοῦ Παπικίου παραμένουν ἀποδείξεις λαμπροῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνεδύθη εἰς τὴν Θρᾴκην μας. Ἑνὸς πολιτισμοῦ ἐστηριγμένου εἰς τὴν πίστιν. Οἱ Ἅγιοι τοῦ Παπικίου καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔβλεπον τήν «εἰκόνα τοῦ φωτὸς τοῦ ἀλαλήτου», «τὸν ἄπειρον καὶ ἀπρόσιτον καὶ ἀποίητον Θεόν», ἀπήλαυον δὲ τὸ ἄρρητον κάλλος τῆς δόξης τοῦ φωτὸς τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοὶ καλοῦν καὶ ἡμᾶς σήμερον νὰ πορευθῶμεν τὴν ἰδίαν σταυρικὴν ὁδὸν διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ ἴδιον ἀπρόσιτον κάλλος, τὸ ὁποῖον εἶχε γίνει εἰς αὐτοὺς μόνιμος ἐντρύφησις.

Αὐτοὶ καὶ τὸ περικείμενον νέφος μαρτύρων τῆς Θρᾴκης νεύουν πρὸς ἡμᾶς ἐνθαρρυντικῶς καὶ διδάσκουν τὸ χριστιανικὸν χρέος. Εἶναι δέ, τέκνα προσφιλῆ, τὸ χριστιανικὸν χρέος, ἡ πιστὴ συμμόρφωσίς μας πρὸς τὸ χριστιανικὸν ἰδεῶδες, ὡς καθημερινῶς παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον: «ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου».

Ἀπὸ τῆς Κομοτηνῆς ἐξαγγέλλομεν προσκλητήριον πρὸς ὅλους ἐσᾶς ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντα φιλότιμον καὶ συνειδητὸν χριστιανόν: «Προσέλθετε, ἀδελφοί, νὰ συνεργασθῶμεν καὶ νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν ἀναγέννησιν τοῦ κόσμου. Ἀκολουθήσατε ἡμᾶς εἰς τοὺς ὁραματισμοὺς τῆς φίλης Ὀρθοδοξίας. Ἐλᾶτε νὰ προβάλωμεν στεντορίᾳ τῇ φωνῇ τὸ Μήνυμα τῆς Ὀρθοδοξίας. Εἶναι δὲ τὸ Μήνυμα τοῦτο ἁπλοῦν, σαφὲς καὶ λακωνικόν, ὡς ἁπλοῦς πέφυκεν ὁ λόγος τῆς ἀληθείας».

Ἀδελφοί, ἂς ζήσωμεν τὴν θεοσέβειαν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τοῦ Πνεύματος. Τὴν εὐγλωττίαν τῆς σιωπῆς ἐνώπιον τῆς κενότητος τῶν λόγων. Τὴν χριστιανικὴν πρᾶξιν ὡς θεωρίας ἐπίβασιν. Τὴν λιτότητα ἐν μέσῳ καταναλωτικῆς καὶ ἐξωστρεφοῦς κοινωνίας. Τὴν ταπείνωσιν ἐνώπιον τῆς ὕβρεως καὶ τῆς ἀλαζονείας τῆς ἐξουσίας, τὴν ἀγάπην ἐνώπιον τῆς πονηρᾶς σκοπιμότητος καὶ τῆς σκληρᾶς ὑστεροβουλίας. Κυρίως ὅμως καλλιεργήσατε τὸν ἐσωτερικόν σας κόσμον ἕκαστος. «Ἔνδον σκάπτε»! Μόνον μὲ τὴν ἐσωτερικὴν καλλιέργειαν καὶ οἰκοδομὴν θὰ ἀποκτήσουν περιεχόμενον καὶ οὐσίαν τὰ εὐαγῆ ἔργα καὶ οἰκοδομήματα, τὰ ὁποῖα χωρὶς τὴν ἐσωτερικὴν εὐλαβῆ διάθεσιν καὶ τὴν ψυχὴν καταντοῦν φαρισαϊκὰ ἐκδηλώσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἀποφάσκουν οἱ ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

Αὐτὰς τὰς σκέψεις μᾶς ἐπιβάλλει ἡ εὐλογημένη αὐτὴ ὥρα τῆς πνευματικῆς μας ἐπικοινωνίας μαζί σας, κλῆρον, ἄρχοντας καὶ λαὸν τῆς εὐλογημένης Κομοτηνῆς. Καὶ δραττόμεθα τῆς πολυτίμου ταύτης εὐκαιρίας, νὰ ἀπευθύνωμεν ἀσπασμὸν ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς ὅλους ἐσᾶς, ἱκετεύοντες τὸν ἄρχοντα τῶν αἰώνων Χριστὸν νὰ καταπέμπῃ τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς χάριτός Του καὶ νὰ κατευθύνῃ τὰ διαβήματά σας εἰς ἔργα ἀγαθὰ καὶ εἰς ὁδοὺς δικαιοσύνης.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴησαν μετὰ πάντων ὑμῶν, τέκνα ἀγαπητὰ καὶ θεοφιλῆ!

ἐτῶν ἐπιθυμουμένην συνάντησίν μας εἰς τὴν εὐλογημένην Κομοτηνήν, τὰ ἱστορικὰ βυζαντινὰ Κουμουτζηνᾶ.

Τὴν Κομοτηνήν, ἡ ὁποία ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐκλεκτὰ καὶ διακεκριμένα τέκνα αὐτῆς ἐχαρίσατο εἰς τὴν Ἁγιωτάτην Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας ὡς ἐξέχοντα καρπὸν τὸν εὐκλεῶς ποιμεναρχήσαντα ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν δυσχερῆ περίοδον μετὰ τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ τὸν ἀδελφοκτόνον ἐμφύλιον ἐν Ἑλλάδι πόλεμον Ἱεράρχην, τὸν μακαριστόν, ἐν Κυρίῳ νῦν ἀναπαυόμενον, κυρὸν Τιμόθεον Ματθαιάκην (1954-1974), ὁ ὁποῖος εἰργάσθη σκληρῶς καὶ ἀποδοτικῶς εἰς τὸν τόπον αὐτὸν καὶ ἀνέδειξε καὶ τὸν ἄμεσον προκάτοχον τῆς ὑμετέρας φίλης Ἱερότητος, ἀδελφὲ ἅγιε Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, τὸν ἀείμνηστον κυρὸν Δαμασκηνόν, διακονήσαντα ἐνταῦθα εὐόρκως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν.

Σήμερον διακονεῖ ἐσᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, ὁ συμπαρεστὼς καὶ καυχώμενος διὰ τοὺς εὐλαβεστάτους συμπολίτας του ἀδελφὸς κύριος Παντελεήμων, ὁ χρησταῖς ταῖς ἐλπίσι προσφάτως ἐκλεγεὶς καὶ κατασταθεὶς ποιμενάρχης τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄροτρον ἵνα διακονήσῃ τὴν κατὰ Μαρώνειαν καὶ Κομοτηνὴν μυστικὴν Ἄμπελον τοῦ Κυρίου. Μετὰ μεγάλων προσδοκιῶν στρέφομεν τὸ πρόσωπον ἡμῶν πρὸς ἐσᾶς, Ἱερώτατε ἀδελφὲ κύριε Παντελεῆμον, καὶ εὐχόμεθα εἰς ἐσᾶς τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν πρὸς μακράν, καλλίκαρπον καὶ πολύκαρπον τὴν ποιμαντορίαν σας εἰς τὴν λαχοῦσαν ὑμῖν Ἐπαρχίαν ταύτην. Μετὰ χαρᾶς δὲ ἀποδεχθέντες τὴν ἐπίσημον πρόσκλησίν σας, Ἱερώτατε ἀδελφέ, πραγματοποιοῦμεν σήμερον τὴν ἐπίσκεψίν μας ταύτην, θεωροῦντες ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ κοινὴν ἐπιθυμίαν ὅλων σας.

Ἄχρι τοῦδε ἔχομεν σχηματίσει τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις περὶ τοῦ ἐν Θρᾴκῃ πιστοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος πάντοτε διατηρεῖ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τιμὴν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ἡ παροῦσα τιμητικὴ ὑποδοχή σας, διὰ τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἄλλωστε ὁ λαὸς τῆς Δυτικῆς Θρᾴκης πάντοτε διεκρίθη διὰ τὴν προσήλωσίν του εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν παράδοσιν αὐτῆς. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἐνέπνεε τὸν λαὸν τῆς Θρᾴκης νὰ ἀγωνίζεται ὑπὸ ἀντιξόους συνθήκας καὶ περιστάσεις διὰ νὰ διατηρῇ ἀδούλωτον καὶ ἰσχυρὸν τὸ φρόνημα αὐτοῦ καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πνευματικήν του φυσιογνωμίαν. Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς Θρᾴκης κεντρικὴν θέσιν κατέχουν οἱ Θρᾷκες νεομάρτυρες, ὅπως οἱ πέντε νεομάρτυρες τῆς Σαμοθράκης, νήσου ὑπαγομένης ἄλλοτε εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μαρωνείας, οἱ ὁποῖοι ἰδιαιτέρως τιμῶνται εἰς τὴν γενέτειράν των ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον εἰς τὴν Θρᾴκην.

Τέκνα ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ,

Κατὰ τὴν παροῦσαν δυσχερῆ συγκυρίαν ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα μας. Αὐτὴ εὑρίσκεται πάντοτε πλησίον εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ συμπαρίσταται μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις εἰς τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ. Ὡς γνήσια τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τῆς καλλιτέκνου Θρᾴκης, τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἂς ἀνοίξωμεν τὰς ψυχάς μας διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐντὸς ἡμῶν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ νὰ μᾶς μεταποιήσῃ εἰς μυστικὰς Κιβωτοὺς τοῦ Κυρίου, ὡς ἐγένετο καὶ μὲ τὴν Πανύμνητον Παναγίαν μας, τὴν θείαν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν αὐτῆς ἐσκήνωσε.

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε κ. Δήμαρχε Κομοτηνῆς,

Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν,

Εὐλογημένοι Χριστιανοὶ τῆς πόλεως ταύτης, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι καὶ τέκνα φιλόθεα ἐν Κυρίῳ,

Ἡ Κυρία ἡμῶν Δέσποινα Θεοτόκος, τιμωμένη ἰδιαιτέρως ἐν τῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ αὐτῆς ἀφιερωμένῳ περιλάμπρῳ τούτῳ Ἱερῷ Ναῷ, μᾶς δίδει σήμερον τὴν χαρὰν νὰ συμπανηγυρίζωμεν διὰ τὴν ἀπὸ πολλῶν

Ὡς ἔκφραση τέτοιας εἰλικρινοῦς ἀγάπης, χαρᾶς καὶ σεβασμοῦ γιὰ τὴν ἐπίσκεψή Σας «εἰς τὰ ἴδια» αὐτὴ τὴν ἐπίσημη στιγμὴ Σᾶς προσφέρουμε ἕνα ἀρχιερατικὸ ἐγκόλπιο, στὸ κέντρο τοῦ ὁποίου εἰκονίζεται φιλοτεχνημένο σὲ σμάλτο τὸ πρόσωπο τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ τοῦ Γένους μας, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀπεικονίζει τὴν Παναγία μας δεομένη καὶ ἀποτελεῖ πιστὸ ἀντίγραφο ἑνὸς ἀπὸ τὰ διασωθέντα δείγματα πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς προσφορᾶς τῶν ἀσκηθέντων κατὰ τὸν 11ο καὶ 12ο αἰῶνα στὸ σημαντικότερο μοναστικὸ κέντρο τῆς περιοχῆς, τὸ Αἰτοβουνὸ τῆς Θράκης μας ἢ ἀλλιῶς Παπίκιον Ὄρος.

Εὐχόμαστε τὸ δικό Της πανάγιο καὶ παρήγορο πρόσωπο ν' ἀποτελεῖ διαρκῆ ἐπιστηριγμὸ στοὺς κινδύνους καὶ τὶς θλίψεις τοῦ Πρωθιεραρχικοῦ Σας βίου.

Καλῶς ἤλθατε Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα ἀπὸ τὴν Νέα Σιών, ποὺ εἶναι ἡ ἔνδοξη ὅσο καὶ πονεμένη Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ καλλίτεκνη Μητέρα μας, στὴν βυζαντινὴ πόλη τῶν Κουμουτζηνῶν, τὴν ἕδρα τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Εὐλογήσατε τὸν λαὸ τῆς Ἐπαρχίας μας καὶ δεχθῆτε τὸν εἰλικρινῆ σεβασμὸ καὶ τὴν ἀνιδιοτελῆ ἀγάπη μας.

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα πολλὰ τὰ ἔτη Σας!

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

την «ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσι» ἀνεπηρέαστη ἀπὸ τὶς ποικιλώνυμες κρίσεις ποὺ γεννοῦν οἱ κοινωνίες κάθε ἐποχῆς.

Παναγιώτατε,

Γνωρίζουμε ἐμπειρικά, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀπ' ἀρχῆς πορεύεται στὸν κόσμο σταυροαναστάσιμα. Κατανοοῦμε στὸ μέτρο τῶν γνωριζομένων σὲ ἐμᾶς τὶς συνθῆκες ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν προσωπικὸ Σταυρὸ τοῦ Πατριάρχη, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀγωνίες ποὺ περικλείονται στὴν Πατριαρχικὴ διακονία, μάλιστα σὲ καιροὺς πονηροὺς καὶ δυσχείμερους, ὅπως οἱ παρόντες.

Ἔχουμε ὅμως τὴν βέβαιη ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἐμπειρία τῆς ὑπερεικοσαετοῦς στιβαρῆς ποδαλιουχίας Σας, ἐκεῖ στὴν Βασιλεύουσα τῶν πόθων καὶ τῶν στεναγμῶν τοῦ Γένους μας, στὴν «Ἐκκλησία τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων» ἀπ' ὅπου κατοπτεύετε νοερῶς τὸ διεσπαρμένο σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση πολυάριθμο ποίμνιό Σας, θὰ ἐξασφαλίσει τόσο σὲ Ἐσᾶς ὡς πρόσωπο, ὅσο καὶ στὸν ἱερὸ θεσμὸ ποὺ διακονεῖτε, πέραν τοῦ πόνου τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς θυσίας, τὴν χαρὰ τῆς ἀναστάσιμης ἐμπειρίας καὶ τῆς «ἐν Χριστῷ» δικαιώσεως.

Ὑϊικῶς δέ, Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ προσεύχεσθε πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸ γιὰ τὸν περήφανο θρακιώτικο λαὸ τῆς πόλεώς μας, ὁ ὁποῖος σεβόμενος τὴν ἑτερότητα ἐφαρμόζει ἐμπράκτως στὴν καθημερινή του ἀναστροφὴ τὴν καινὴ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ μας «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

τους μὲ τὸ εὐαγγελικὸ ζείδωρο νᾶμα «ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου». Πρόκειται γιὰ τὸ ἁγιονέρι, στὸ ὁποῖο βαπτίσθηκαν καὶ καθαγιάσθηκαν ἐξέχουσες πατριαρχικὲς μορφές, ὅσιοι, ὁμολογητὲς καὶ μάρτυρες τῆς πίστεώς μας.

Στοὺς ἐπισκοπικοὺς θρόνους τῶν ἐκκλησιῶν τῆς «κλεινῆς καθέδρας τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου» τῆς «μεγαλοπόλεως καὶ φιλοχρίστου» γιὰ νὰ θυμηθῶ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο συνάντησε ἡ Ὀρθοδοξία σπουδαίους ὑπερμάχους τοῦ θεολογικοῦ δόγματος, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀκριβοῦς κανονικῆς τάξεως.

Μνημονεύουμε ἀπὸ τὴν πρώτη Της χιλιετία μεταξὺ τῆς πλειάδος τῶν ἀναδειχθέντων ἁγίων Πατριαρχῶν, τὸν ὑψιπέτη τῆς θεολογίας ἀετὸ Γρηγόριο Ναζιανζηνό, τὸ καλλικέλαδο ἀηδόνι τοῦ ἄμβωνος Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, τὸν προστάτη τῶν θεολογικῶν μας γραμμάτων καὶ τῆς φιλοσοφίας, Μέγα Φώτιο, τὸν ὑπέροχο ἡσυχαστὴ ἅγιο Φιλόθεο τὸν Κόκκινο.

Καὶ στοὺς νεώτερους ὅμως χρόνους τῆς πονεμένης Ῥωμηοσύνης συναντοῦμε τὴν ἐξέχουσα μορφὴ τοῦ πρώτου Πατριάρχου τῆς Ἁλώσεως, Γενναδίου Σχολαρίου, ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέκυψε ὁλόκληρη σειρὰ μαρτύρων Πατριαρχῶν, οἱ ὁποῖοι διατήρησαν ἄσβεστη τὴν δάδα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδας στὸ ὑπόδουλο Γένος.

Μεταξὺ ἐκείνων ἐξαίρουμε τὸν λόγιο μαθητὴ τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου, τὸν ἀπὸ Μαρωνείας ἀνυψωθέντα δύο φορὲς(1789-1794 & 1798-1801) σὲ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, Νεόφυτο τὸν Ζ΄, ἐπὶ πατριαρχίας τοῦ ὁποίου ἐπανασυστήθηκε ἡ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, δημιουργήθηκαν πολλὰ σχολεῖα, ἱδρύθηκε μετὰ ἀπὸ 413 χρόνια ἡ Μητρόπολη Κερκύρας καὶ εὐλογήθηκε ἡ νέα σημαία τοῦ Ἰονίου Κράτους στὸν πάνσεπτο πατριαρχικὸ ναὸ τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Γεωργίου.

Σήμερα, λοιπόν, διὰ τοῦ τιμίου Σας προσώπου, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἱσταμένου καὶ κλείζοντος τὸν Ἐπισκοπικὸ θρόνο τοῦ Καθεδρικοῦ μας Ναοῦ, ἀναγόμεθα νοερῶς -κατὰ πρῶτον- σὲ ὅλες ἐκεῖνες τὶς μορφὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας.

Ἐνηχοῦν, ὅμως, στὴν ψυχή μας -ἐν συνεχείᾳ- καὶ οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ὅτι «μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ» (Γαλ. Ε΄ 9) καὶ συνεπῶς διατηροῦμε ζέουσα καὶ ἀκλώνητη τὴν βεβαιότητα, ὅτι στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία καὶ διακονία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου θὰ προστίθενται διαρκῶς «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» σελίδες καταγλαϊσμένων καὶ καλλικάρπων πνευματικῶς ποιμαντοριῶν νέων Πατριαρχῶν τοῦ Γένους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελοῦν κατὰ τὴν περιγραφὴ τῆς «Ἐπαναγωγῆς» τοῦ 9ου αἰῶνος «εἰκόνα ζῶσα Χριστοῦ καὶ ἔμψυχον, δι' ἔργων καὶ λόγων χαρακτηρίζουσα τὴν ἀλήθειαν».

Οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸ ἴδιο κείμενο, θὰ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὸ «διδακτικόν, τὸ πρὸς πάντας ὑψηλούς καὶ ταπεινοὺς ἀστενοχωρήτως ἐξισοῦσθαι, τὸ πρᾶον μὲν εἶναι ἐν δικαιοσύνῃ, ἐλεγκτικὸν δὲ πρὸς τοὺς ἀπειθοῦντας, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐκδικήσεως τῶν δογμάτων λαλεῖν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ μὴ αἰσχύνεσθαι».

Οἱ ὁποῖοι, τέλος, κατὰ τὸν δικό Σας πρόσφατο λόγο, προσηλωμένοι στὴν κύρια ἀποστολή τους, «τὴν ἑνότητα καὶ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν» θὰ διασφαλίζουν «ἀναλλοίωτη τὴν μαρτυρία τοῦ ἀσύλου θησαυροῦ ποὺ κατέχει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ» διαφυλάσσοντάς

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Προσλαλιὰ Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Κομοτηνὴν

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἡ ἐπίσκεψή Σας στὴν Κομοτηνή, τὴν πρωτεύουσα τῆς Δυτικῆς Θράκης, μαζὶ μὲ τὴν τίμια συνοδεία Σας ἀποτελεῖ ἀφορμὴ γνήσιας χαρᾶς γιὰ τὸν Ἐπίσκοπο, τὸν ἱερὸ κλῆρο καὶ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς ἱστορικῆς καὶ εὐλογημένης Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Πρόκειται γιὰ μίαν ἀκόμη ἐκδήλωση γνήσιας ἀγαπητικῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας, τοῦ Πατρός, Προκαθημένου καὶ Πρωτευθύνου τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ὀρθοδοξίας μὲ τὰ πνευματικά Του παιδιά, καθ' ὅσον ἱστορικῶς καὶ κανονικῶς ἀποτελοῦμε πνευματικὸ τιμάριο τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Καίτοι, λοιπόν, ὁ ἕνας πνεύμονας τῆς θεοσκεποῦς Ἐπαρχίας μας ζωογονεῖ καὶ ζωογονεῖται ἀπὸ τὴν σχέση μας μὲ τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἄλλος, ὅμως, διατηρεῖται ἄλκιμος καὶ ὑγιὴς ἀναπνέοντας τὸν φαναριώτικο ἀέρα τῆς Βασιλευούσας καὶ τελικῶς οἱ δύο πνεύμονες ἀπὸ κοινοῦ ἐργάζονται γιὰ τὴν ἀδιάπτωτη καὶ ἀδιατάρακτη ὑγιεία συνόλου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ θεσμὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴ συνείδηση τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων ἀποτελοῦν ἀδαπάνητη καὶ ἀστείρευτη πηγὴ εὐλογίας, διότι στὴν διϊστορική τους πορεία ἀρδεύουν τὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν

δην μὲ τὸ αἰτιολογικόν: «ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα» καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν ἐπισημαίνει: «ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον» (Παροιμ. ιη΄ 19).

Ἐὰν δὲ ἡ συνεργασία ἐν γένει καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἰσχυρότερον καὶ ἱκανώτερον νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀντιξοοτήτων, πολλῷ μᾶλλον ὅταν εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦτον ἐμπλέκεται ἡ Θεία Σοφία καὶ Δύναμις, τῶν ὁποίων κιβωτὸς εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἐπικαλουμένη διηνεκῶς τὸν Θεόν, τὴν πηγὴν τῆς σοφίας καὶ τῆς δυνάμεως, καὶ ἐπισπωμένη τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς προστρέχοντας εἰς αὐτήν.

Κύριε Δήμαρχε,

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀνέθεσεν εἰς τὰς χεῖρας σας τὴν διοίκησιν καὶ μέριμναν τῆς πόλεως τῆς Κομοτηνῆς, ἡ ὁποία, εὑρισκομένη εἰς τὸ κέντρον τῆς Θράκης καὶ ἀποτελοῦσα συγκοινωνιακὸν κόμβον, ἰδιαιτέραν κέκτηται σημασίαν. Ἡ τοποθέτησίς σας εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο τοῦ ἐκπροσώπου καὶ ταυτοχρόνως κηδεμόνος τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ τῆς Κομοτηνῆς τιμᾷ ἰδιαιτέρως τὸ πρόσωπόν σας ἀλλὰ καὶ συνεπάγεται διὰ σᾶς ἀντιστοίχως μεγάλας εὐθύνας.

Ὅθεν, χαιρετίζοντες ὅλον τὸν λαὸν τῆς Κομοτηνῆς μαζὶ μὲ τὴν ἀγαπητὴν Ἐντιμότητά σας, σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὴν πρόσφατον ἐκλογήν σας εἰς τὸ δημαρχιακὸν ὑπούργημα καὶ σᾶς εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν πολυπλεύρων καθηκόντων σας, πρὸς δόξαν Θεοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν κατοίκων τῆς συμπαθοῦς ταύτης πόλεως καὶ εἰς ἔπαινον καὶ καταξίωσίν σας.

ΚΕΝΤΡΟ
ΑΓΡΟΥ & ΚΗΠΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΧΑΪΔΟ

Χαιρετισμὸς τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Ὑποδοχὴν Αὐτοῦ εἰς τὸν αὐλειον χῶρον τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε Δήμαρχε Κομοτηνῆς κύριε Γεώργιε Πετρίδη,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἠ ἐ πολλὴν χαρὰν ἤλθομεν σήμερον ἐνταῦθα, εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης περιοχῆς, ἡ ὁποία, ὡς Μητρόπολις Μαρωνείας, ἐκ παλαιοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν Μητέρα Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ διατηρεῖ μὲ αὐτὴν ἰσχυροὺς πνευματικοὺς καὶ κανονικοὺς δεσμούς. Εἶναι δὲ εὐλογία Θεοῦ ὅτι ἡ συνάντησίς μας πραγματοποιεῖται ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἐφόρου τῆς Πόλεώς μας Ὑπεραγίας Θεοτόκου πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τῆς Κομοτηνῆς εἶναι ἀφιερωμένος εἰς μίαν ἀκόμη Θεομητορικὴν ἑορτήν, αὐτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας.

Ἀποτελεῖ δὲ ἀφορμὴν ἱκανοποιήσεως δι' ἡμᾶς τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, ἐκπροσωπούμεναι ὑπὸ τοῦ Ἐντιμοτάτου κυρίου Δημάρχου, ὑποδέχονται ἡμᾶς πρὸ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ, εἰς ἔνδειξιν τῆς καλῆς σχέσεως αὐτῶν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς, ὅπερ καὶ εὐχόμεθα νὰ συνεχισθῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἄρτι ἀρξαμένης θητείας των, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς.

Ἡ ἄσκησις τοῦ λειτουργήματος τῶν ἀρχόντων εἶναι διακονία πρὸς τὸν λαὸν ἐν συνόλῳ ἀλλὰ καὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον προσωπικῶς καὶ ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ παραλληλισθῇ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν. Διὸ καὶ κατὰ τὰς παραδόσεις τόσον τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ὅσον καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ συνεργασία τῶν ἀρχόντων καὶ παντὸς κοινοτικοῦ, ἢ εὐρύτερον κρατικοῦ φορέως, μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε δεδομένη, καὶ ἀπεδείχθη πάντοτε ὁ πλέον τελεσφόρος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῶν παντοειδῶν δυσχερειῶν.

Ἄλλωστε, ἡ σύμπραξις μετ' ἀλλήλων εἰς τὰ ποικίλα ἐγχειρήματα τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συνιστᾶται ἤδη ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων: Ὁ Ὀδυσσεύς, προκειμένου νὰ διεκπεραιώσῃ τὸ δύσκολον ἐγχείρημα τῆς εἰσόδου εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἀντιπάλων, παραλαμβάνει ὡς βοηθὸν τὸν Διομή-

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Προσλαλιὰ
Δημάρχου Κομοτηνῆς κ. Γεωργίου Πετρίδη

Παναγιώτατε, Πατέρα καὶ Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ρώμης, Οἰκουμενικὲ Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖε,

Μὲ μεγάλη χαρὰ Σᾶς ὑποδεχόμαστε καὶ Σᾶς καλωσορίζουμε σήμερα, ἔμπλεοι ἀγάπης καὶ ἐκτίμησης, στὴν ἕδρα τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς. Ἀποτελεῖ ὕψιστη τιμὴ γιὰ τὴν πόλη μας καὶ τοὺς κατοίκους της ἡ ἔλευσή Σας στὸν τόπο μας, ἕνας τόπος ποὺ τρέφει στὸ πρόσωπό Σας τὸ μέγιστο σεβασμό, καθὼς τὸ 2001 μὲ ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ του Συμβουλίου Σᾶς ἀνακήρυξε ἐπίτιμο δημότη του, ἕνας δημότης μας ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ ὅλους μας σημεῖο ἀναφορᾶς, ἕνας ἱερωμένος ποὺ ἡ Θεία Πρόνοια τὸν ἔχει ἐπιφορτίσει μὲ τὴν διακονία τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο συνιστᾶ γιὰ τὸ Ἔθνος μας μιὰ ἱερὴ πυξίδα κατάδειξης τῆς παγκοσμιότητας καὶ τῆς καθολικότητας τῆς Ὀρθοδοξίας. Διατηρεῖ ἄσβεστη κι ἀλώβητη τὴ φλόγα τῆς πίστης καὶ τῆς πνευματικότητας τῶν παραδόσεών μας. Διαφυλάσσει τὸ κύρος καὶ τὴν οἰκουμενικότητα τῶν ἰδεῶν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ διακονεῖ μὲ τὸν ἐπαρκέστερο τρόπο τὴ θέση του μέσα στὸν πανανθρώπινο πολιτισμό. Καὶ Σεῖς, ὡς ἄριστος ποιμένας καὶ ἐπίσκοπος σηκώνετε μὲ ἀπόλυτη ἐπάρκεια τὸ βαρὺ φορτίο τῆς θυσιαστικῆς διακονίας τοῦ οἰκουμενικοῦ αὐτοῦ θρόνου. Σὲ καιροὺς δυσοίωνους σφυρηλατεῖτε τὴν ἑνότητα τῆς πίστης καὶ ἐργάζεστε μὲ συνέπεια γιὰ τὴν προάσπιση τῶν ἀξιῶν τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης, τῆς ἐξάλειψης τῆς μισαλλοδοξίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ καὶ τὴν ἐμπέδωση τοῦ κλίματος ἀλληλεγγύης, συναδέλφωσης καὶ ἀγαπητικῆς συμπόρευσης τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν. Πρεσβεύετε τὴ συλλογικὴ καὶ συνειδητοποιημένη δράση στὴν ἰδέα προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τῆς Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, ὅπως συνηθίζετε νὰ λέτε. Αὐτὲς τὶς μέρες δὲ ποὺ ἐνόψει καὶ τῆς Συνόδου Κορυφῆς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴν κλιματικὴ πολιτικὴ ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ἀπὸ 166 χῶρες διαδήλωσαν ἀπαιτώντας τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος ἀναδεικνύεται μὲ τὸν ἐπαρκέστερο τρόπο ἡ σοφία τῶν δικῶν Σας πρωτοβουλιῶν. Μὲ τὸν συνεπῆ καὶ βαθιὰ φιλοσοφημένο θεολογικὸ καὶ ποιμαντικό Σας λόγο προβάλλετε τὴν Ὀρθοδοξία ὡς ἀσφαλὲς ἀπάγκιο σ' ἕναν κόσμο στὸν ὁποῖο τὰ ὁράματα καὶ οἱ ἀξίες ἀποσαθρώνονται καὶ καταρρέουν.

Παναγιώτατε, διερμηνεύοντας καὶ ἐκφράζοντας τὰ συναισθήματα τῶν κατοίκων ὅλου τοῦ Δήμου μας ἀλλὰ καὶ τοῦ Δημοτικοῦ μας Συμβουλίου Σᾶς εὔχομαι ἐκ βάθους καρδίας νὰ εἶστε πολύχρονος καὶ νὰ συνεχίζετε μὲ ἀκατάβλητο φρόνημα νὰ ὑπηρετεῖτε τὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο τῆς Ὀρθοδοξίας μας. Μὲ ἀκαταπόνητο πνεῦμα καὶ σθένος ψυχῆς νὰ ἐξακολουθεῖτε νὰ μᾶς προσφέρετε ἀφειδῶς τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς θυσίας καὶ τοῦ χρέους Σας ἀπέναντι στὴν πίστη μας. Ἀλλὰ καὶ νὰ παραμείνετε τὸ ἀδιασάλευτο ἐκεῖνο σημεῖο ἀναφορᾶς γιὰ κάθε ἄνθρωπο ποὺ ἀνεξαρτήτως θρησκεύματος καὶ πεποιθήσεων, σέβεται τὶς πανανθρώπινες ἀξίες τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνεκτικότητας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης.

Σᾶς καλωσορίζουμε, λοιπόν, ἐμεῖς οἱ συνδημότες Σας, Παναγιώτατε, καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμε ποὺ τιμᾶτε μὲ τὴν παρουσία Σας τὴν Κομοτηνὴ καὶ τοὺς κατοίκους της.

Καλῶς ἤρθατε!

προβλεπομένην τάξιν, ὁ Παναγιώτατος ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος Διδάκτωρ τοῦ Τμήματος Γλώσσης, Φιλολογίας, Πολιτισμοῦ Παρευξεινίων Χωρῶν.

Τὴν Τρίτην, 24 Σεπτεμβρίου 2014, ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, προέστη τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως, ὅπου ἀπηύθυνε λόγους πατρικοὺς καὶ ἐνισχυτικοὺς πρὸς συνέχισιν τῆς διακονίας τῶν Ἐφημερίων, τοὺς ὁποίους προέτρεψε νὰ ὑπακούουν καὶ νὰ συνεργάζονται ἁρμονικῶς μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὥσπερ χορδαὶ κιθάρᾳ.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν μίας ὥρας, οἱ μαθηταί τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς διοργάνωσαν πρὸς τιμήν τοῦ Παναγιωτάτου ἐκδήλωσιν παραδοσιακῶν τραγουδιῶν, ἐνῶ παρέστησαν ἀντιπροσωπεῖες μαθητῶν τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως.

Κατόπιν, ὁ Παναγιώτατος ἐπεσκέφθη τὴν ἕδραν τῆς Περιφερείας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Περιφερειάρχου κ. Γεωργίου Παυλίδη, τῶν μελῶν τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου, τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ, ἐνῶ προσετέθη ὁ Ὑπουργός Μακεδονίας καὶ Θράκης κ. Γεώργιος Ὀρφανός.

Ἔπειτα, ὁ Παναγιώτατος μετέβη εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Περιφέρειαν Μαρωνείας ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Μαρωνείας – Σαππῶν κ. Ἰωάννου Σταυρίδη, ὁ ὁποῖος καλωσόρισε τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς προσέφεραν παραδοσιακὰ ἐδέσματα καὶ γλυκίσματα.

Ἀκολούθως, ὁ Παναγιώτατος μετὰ τῆς συνοδείας Του μετέβη εἰς τὴν παραθαλασσίαν περιοχὴν τῆς Μαρωνείας, προκειμένου νὰ θεμελιώσῃ τὰς νέας ἐγκαταστάσεις τῶν Μαθητικῶν Κατασκηνώσεων

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἐτέθη ὑπό τῶν σεπτῶν χειρῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὁ θεμέλιος λίθος, ἐξεφωνήθησαν δὲ οἱ προσήκοντες λόγοι εὐχαριστίας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὁ Παναγιώτατος μετέβη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενικῆς Κοινότητος, ὅπου συναντήθη μετὰ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων κ. Ἀρὰμ τοῦ Α΄ καὶ ἀντηλλάγησαν εὐχές.

Τελευταῖος προορισμός τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας ὑπῆρξεν ἡ Ἀρχιερατική Περιφέρεια Ἰάσμου, ὅπου ὁ Παναγιώτατος ἐγένετο δεκτὸς ὑπό τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν τοπικῶν Ἀρχόντων καὶ τοῦ Λαοῦ. Τὸν Παναγιώτατο προσεφώνησε ὁ Δήμαρχος Ἰάσμου κ. Καδή Ἰσμέτ, ἐνῶ ἀντιφώνησε ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, τονίσασα τὴν ἁρμονικὴν συνύπαρξιν Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων καὶ ηὐχήθη ὑπέρ τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀξιομίμητον παράδειγμα.

Βραδύτερον, ὁ Παναγιώτατος συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Παντελεήμονος ἀνεχώρησε διὰ τὴν ὄμορον Ἱερὰν Μητρόπολιν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

Τεῦχος 3ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2014

Ἀποστολικὴ ἐπίσκεψις

τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ἀρχιμανδρίτης
Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 22 Σεπτεμβρίου 2014, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐδέχθη τὴν ὑψηλὴ ἐπίσκεψη τῆς Σεπτῆς τῆς Ὀρθοδοξίας Κορυφῆς, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὴν Θράκη, ἐκκινώντας ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Διδυμοτείχου, τὴν Ἀλεξανδρούπολη καὶ τὴν Κομοτηνή.

Τὸν ὑψηλὸν Ἐπισκέπτη προϋπάντησε στὰ ὅρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Δήμαρχο Κομοτηνῆς κ. Γεώργιο Πετρίδη καὶ τὸν Πρύτανη τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης Καθηγητὴ κ. Ἀθανάσιο Καραμπίνη.

Ἀκολούθως, ὁ πρῶτος τῆς Ὀρθοδοξίας Ἱεράρχης ἐγένετο δεκτὸς ἐν ἐκκλησίᾳ πληθούσῃ καὶ ἐν κλίματι ἐνθουσιῶντος λαοῦ εἰς τὸν αὔλειον χῶρον τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως Ὑφυπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἀλεξάνδρου Δεμερτζόπουλου, τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ. Γεωργίου Καλαντζῆ, τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως, ὅστις ἀπηύθυνε τὸν προσήκοντα χαιρετισμόν, τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Φρουρᾶς Κομοτηνῆς, τοῦ Γενικοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, τῶν Βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ, τοῦ Μουφτῆ Κομοτηνῆς, τῶν τοπικῶν Ἀρχόντων, καθὼς καὶ ἐκπροσώπων πολιτιστικῶν συλλόγων καὶ σωματείων τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως.

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ Δημάρχου Κομοτηνῆς καὶ τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ Παναγιωτάτου, ἐσχηματίσθη λιτανευτικὴ πομπή, ἡ ὁποία κατέληξε εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου ἐψάλλη Δοξολογικὴ δέησις, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων προσεφώνησε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκ προσώπου τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ λαοῦ ἐνεχείρησε Ἀρχιερατικὸν Ἐγκόλπιον μεθ' εἰκόνος τῆς Θεομήτορος, ἀντίγραφον ἐκ ἐναπομεινάντων σεμνείων τῆς πίστεώς μας εἰς τὸ Παπίκιον Ὄρος.

Ἀντιφωνήσας ὁ Παναγιώτατος ἀπηύθυνε λόγον οἰκοδομῆς καὶ ἐπιστηριγμοῦ, ἐπιδαψιλεύσας τὰς εὐχὰς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὰς Πατριαρχικὰς τοιαύτας, εὐχαριστήσας διὰ τὴν δοχὴν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ἱερὸν θεσμὸν καὶ τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ.

Μετά ταῦτα, ἅπαντες μετέβησαν εἰς τὴν ἐπίσημον αἴθουσαν τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, ὅπου κατὰ τὴν

Πατριάρχης τοῦ Γένους τῶν Ρωμηῶν, θὰ τελέσει τὸν ἁγιασμό ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων καὶ θὰ σημάνει τὸν πρῶτο κώδωνα τῆς ἀρχῆς τῆς διδασκαλίας, ἐγγράφοντας καὶ αὐτὴν τὴν λαμπρὴ σελίδα στὸν χρυσόγραπτο κώδικα τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς εὐκλεοῦς Πατριαρχείας Βαρθολομαίου τοῦ Α΄.

Πρὶν μερικὰ χρόνια ἡ Πολυτεχνικὴ Σχολὴ τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, τιμώντας κατ' ἀρχήν, ἀλλὰ ὄχι μόνο, τὸν «πράσινο» Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, τὸν ἀναγόρευσε ἐπίτιμο διδάκτορά της. Τώρα ἡ Σχολὴ Κλασικῶν καὶ Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν τοῦ ἴδιου Πανεπιστημίου τοῦ ἀπένειμε εὐσεβάστως καὶ εὐλαβῶς τὴν δική της ἀνώτατη διάκριση ὡς τὸν Πατριάρχη τοῦ Γένους, τὴν εὐσεβῆ πηγὴ καὶ «τὸ σταθμερὸ καὶ ἀμετακίνητο κέντρο τοῦ τροχοῦ τῆς Ἐκκλησίας, στὸ ὁποῖο ὀφείλουν νὰ συγκλίνουν ὅλες οἱ ἀκτίνες τῶν Ὀρθοδόξων», κατὰ τὴν προσφιλὴ ἔκφραση τοῦ Ἄρχοντος Μεγάλου Ἱερομνήμονος καὶ πρεσβυγενοῦς Ἄρχοντος Ὀφφικιάλου τοῦ θρόνου κ. Ἀριστείδη Πανώτη.

Πρόκειται γιὰ τὴν ἀνωτάτη ἀκαδημαϊκὴ τιμητικὴ διάκριση πρὸς ἕναν μεγάλο Πατριάρχη, ποὺ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ φίλος θερμὸς καὶ βοηθὸς ἀπροσμάχητος τοῦ Πανεπιστημίου μας, ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἔχει ἀποδειχθεῖ. Προέρχεται ἡ τιμὴ αὐτὴ ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ μας πρὸς τὸ τετιμημένον Πρόσωπόν Του καὶ πρὸς τὴν μακραίωνη μαρτυρία καὶ μαρτυρικὴ πορεία τοῦ Πρωτοκορυφαίου Θρόνου τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸν ὁποῖο περικοσμεῖ καὶ διαχρυσίζει διὰ τοῦ ἔργου καὶ τῆς πορείας του.

Ευχόμενοι ἀπὸ καρδίας νὰ εἶναι τὰ ἔτη Του πολλά, ἀκύμαντα, ἀπίκραντα, ὑγιεινὰ κατὰ πάντα, εὐδαίμονα, εὐσταθῆ, εἰρηνικὰ καὶ θεοφώτιστα, ἀπὸ τοῦ περισσεύματος νικοῦ σεβασμοῦ καὶ ὑποταγῆς ἀνακράζουμε: «Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη».

οἰακοστροφούντα τῆς μοναδικῆς αὐτῆς καὶ ταυτοχρόνως κρισίμου γιὰ τὰ ὀρθόδοξα πράγματα Συνόδου.

Παραλλήλως ὁ Παναγιώτατος «εἰς ἑνότητα πάντας καλεῖ» συνεχίζων τὸν διάλογον μὲ χριστιανικὰς ἐκκλησίες καὶ ὁμολογίες. Ἰδιαιτέρως ἡ πρόσφατη πανηγυρικὴ συνάντησή του μὲ τὸν Πάπα τῆς Ρώμης Φραγκίσκο τὸν Α΄ στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ στὴ Βηθλεέμ, κορωνὶς σειρᾶς ἐπαφῶν καὶ διαλόγων, ἀναπτέρωσε τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα τῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιο χριστιανῶν. Ἡ καλὴ συνεργασία καὶ ἡ συστηματικὴ ἄρση καχυποψιῶν καὶ προβλημάτων τοῦ παρελθόντος ὁδήγησε στὴν εἰλικρινὴ ἐπαφὴ καὶ στὴν ἐπιθυμητὴ λύση πολλῶν προβλημάτων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμο Ὀρθοδόξων. Ὡσαύτως, σημαντικότατες εἶναι καὶ οἱ διαθρησκειακὲς πρωτοβουλίες του, ὡς ἐκείνη περὶ εἰρήνης καὶ ἀνεξιθρησκείας, ἡ διακηρύξασα ὅτι βία ποὺ ἀσκεῖται ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας οὐσιαστικὰ καὶ πρωτίστως κατὰ τῆς θρησκείας –κάθε θρησκείας– στρέφεται καὶ ἐνεργεῖ.

Σημαντικὴ εἶναι καὶ ἡ περιβαλλοντικὴ δράση του, ἡ ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς παραδοχῆς ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ὡς κυρίως ἔργου τοῦ Θεοῦ Δημιουργοῦ, συνιστᾶ βαρυτάτην ἁμαρτίαν. Σειρὰ ὅλη διεθνῶν περιβαλλοντικῶν συνεδρίων προέβαλαν τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ ἀποψη ἐπὶ τοῦ θέματος, ἐνῶ ἡ 1η Σεπτεμβρίου, ἑορτὴ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τῆς προστάτιδος τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, ἀνεγνωρίσθη ὡς παγκόσμια ἡμέρα προσευχῆς γιὰ τὸ φυσικὸ περιβάλλον, τὸ βαναύσως ἀτιμαζόμενον καὶ ἀποδομούμενον ἀπὸ τὸν ἄφρονα σύγχρονο ἄνθρωπο.

Τὸ τρίπτυχο τῆς βασικῆς προσφορᾶς τῆς μέχρι τὴν σήμερον Πατριαρχείας Βαρθολομαίου τοῦ Α΄ ὁλοκληρώνει ἡ ὑπὲρ τῆς ὁμογενείας τῆς Πόλεως φροντίδα καὶ ἀνύστακτη μέριμνά του. Διοργάνωσε συνέδρια νεολαίας, ἔδωσε ζωὴ σὲ ὁμογενειακὰ σωματεῖα καὶ κοινότητες, διεκδίκησε σὲ διεθνῆ δικαστήρια καὶ κέρδισε περιουσιακὰ στοιχεῖα καὶ ἀπαράγραπτα δίκαια. Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας του οἱ ναοὶ τῆς Πόλεως ὅπου ἱερουργεῖ, ἰδιαίτατα δὲ ὁ Πάνσεπτος Πατριαρχικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φαναρίου, εἶναι καὶ πάλι γεμᾶτοι ἀπὸ πιστούς, κατὰ κανόνα ἐξ Ἑλλάδος προσκυνητάς.

Ἀνασυγκρότησε τὸν ἱερὸ θεσμὸ τῶν Ἀρχόντων Ὀφφικιάλων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὀργανώσας αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου καὶ εἰς τὴν Ἀδελφότητα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, γιὰ τοὺς Ἄρχοντες τῆς Ἀμερικῆς. Ἀναστύλωσε εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος πλῆθος ναῶν, ἀνασυγκρότησε μητροπόλεις καὶ προσωπικῶς ἐπαναλειτούργησε παλαιοὺς καὶ ἐγκαταλειμμένους στὴ φθορὰ τοῦ χρόνου ναούς, σὲ ὁλόκληρη τὴν ἁγιοτόκο Μικρασία. Ἀκούραστος καὶ χαλκέντερος, μὲ σειρὰ εὐλογητῶν πατριαρχικῶν ἐπισκέψεων, εὐλόγησε καὶ ἁγίασε ὅλες τὶς ἐπαρχίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικό, θυμίζοντας σὲ ὅλους μας πόσο ἀπερίφραστη τιμὴ συνιστᾶ ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὸ πατριαρχικὸν ὠμοφόριόν του.

Ἀνυποχώρητος εἰς τὰ δίκαια καὶ πατρικὸς εἰς τὴν συγγνώμην, τύπτων ὅπου χρειάζεται καὶ οἰκονομῶν ὅπου δεῖ, διαγράφει λαμπρὰ Πατριαρχεία. Πατριαρχεία τῆς ὁποίας ἐπίστεψις εὐχόμεθα νὰ εἶναι ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς ἀδίκως καὶ ἀναιτίως σιγησάσης Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, διὰ τὴν ὁποία ὅλοι εὐχόμεθα εἰς τὸν Πανάγαθο Θεὸ νὰ εἶναι σύντομη. Νὰ εἶναι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα ποὺ ὁ Πατριάρχης τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καταλλαγῆς, ὁ

τολικῶν Ἐκκλησιῶν», ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὅλην μέλος καὶ ἐπὶ ὀκταετίαν ἀντιπρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς «Πίστις καὶ Τάξις» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, μέλος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ στὴν Uppsala, τὸ 1968, στὸ Vancouver, τὸ 1983, καὶ στὴν Camberra, τὸ 1991, ὅπου μάλιστα ἐξελέγη τιμητικῶς μέλος τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἔλαβε μέρος, κατὰ κανόνα εκπροσωπώντας τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, σὲ διορθόδοξα καὶ διαχριστιανικὰ συνέδρια, σὲ ἐπίσημες ἀποστολὲς πρὸς κυβερνήσεις, Ὀρθοδόξους καὶ μὴ Ἐκκλησίες, πρὸς Ἐπαρχίες τοῦ Θρόνου καὶ πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Τὸ 1990 προήδρευσε τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου Ἐπιτροπῆς στὴ Γενεύη, ὅπου ἐξετάστηκε τὸ κρίσιμο ζήτημα τῶν κανονικῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ δικαιοδοσιῶν ἐπὶ τῆς Ὀρθοδόξου Διασπορᾶς. Ἔδωσε διαλέξεις σὲ πολλὲς πόλεις καὶ χῶρες, ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι, στὴν Λουβαὶν τοῦ Βελγίου, στὴ Μαδρίτη τῆς Ἱσπανίας, στὴ Βιέννη τῆς Αὐστρίας, στὴ Ρώμη τῆς Ἰταλίας καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἑταῖρος τῆς Ὀρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης καὶ ἐπίτιμο μέλος τοῦ Ἱδρύματος Pro Oriente τῆς Βιέννης, ἔχει κατὰ καιροὺς ἀναγορευθεῖ ἐπίτιμος διδάκτωρ πολλῶν πανεπιστημιακῶν ἱδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐνδεικτικῶς ἀναφέρουμε τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν, Κρήτης, Αἰγαίου καὶ Ἰωαννίνων τῆς Ἑλλάδος, τὴν Θεολογικὴ Ἀκαδημία Μόσχας, τὰ Πανεπιστήμια τῆς Aix-en-Provence καὶ τοῦ Θεολογικοῦ Ἱνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου τῆς Γαλλίας, τὸ City University του Λονδίνου, τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Louvain-la-Neuve τοῦ Βελγίου, τὰ Πανεπιστήμια της Georgetown, τοῦ Tuft, τοῦ Southern Methodist καὶ τοῦ Yale, ἀλλὰ καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης καὶ τοῦ Θεολογικοῦ Ἱνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α., τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ ἀλλοῦ.

Σημειωτέον, ὅτι τὰ ἀνώτατα αὐτὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ πνευματικὰ ἱδρύματα δὲν τίμησαν μόνον τὸν δισχιλιόχρονο σχεδὸν θεσμὸ ποὺ ὁ Παναγιώτατος ἐκπροσωπεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴ καὶ ἐπιστημονική του δράση, τὴν οἰκουμενικῶς γνωστή, λόγω τῆς ὁποίας ἡ ἀνάρρησή του στὸν πάνσεπτο καὶ παλαίφατο Οἰκουμενικὸ Θρόνο συντέλεσε στὴν δημιουργία νέου κλίματος αἰσιοδοξίας, ἐμπιστοσύνης καὶ προσδοκιῶν στοὺς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον χριστιανούς. Αἰσθήματα ποὺ πλήρως ἔχει ἐπαληθεύσει ἡ θεοτίμητη πατριαρχεία του.

Πιστὸς στὶς ἐξαγγελίες τοῦ ἐνθρονιστηρίου λόγου του, ὁ Παναγιώτατος προώθησε σημαντικὰ τὴν πανορθόδοξο ἑνότητα καὶ συνεργασία, συγκαλῶν στὸ Φανάριον τοὺς Προκαθημένους τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τὸ 1995 στὴν Πάτμο, τὸ 2000 στὰ Ἱεροσόλυμα, τὸν Δεκέμβριο τῆς ἴδιας χρονιᾶς στὴν Πόλη καὶ στὴ Νίκαια, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς προσφάτως, ἀπὸ τὶς 6 ὡς τὶς 9 Μαρτίου 2014 στὴν Πόλη, οἱ Ὀρθόδοξοι Προκαθήμενοι ὑπὸ τὴν φωτισμένη προεδρία του, συναντήθηκαν, διαβουλεύθηκαν καὶ συμφώνησαν ἐπὶ σειρᾶς κρισίμων ζητημάτων. Μάλιστα, ἡ τελευταία πέμπτη κατὰ σειρὰ ἱερὰ σύναξις ἀπεφάσισε ἡ Μεγάλη Σύνοδος, ἡ ἀπὸ δεκαετίες ἀναμενόμενη, νὰ συνέλθει τὸ 2016 στὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Κωνσταντινουπόλεως. Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ διαφυλάττει ἐν ἄκρα ὑγεία τὸν Παναγιώτατο, ὥστε νὰ τὸν δοῦμε σωφρόνως προεδρεύοντα καὶ νουνεχῶς

Τὸ 1968 ἐπέστρεψε στὴν Βασιλίδα τῶν Πόλεων καὶ διορίσθηκε Βοηθὸς Σχολάρχης στὴν Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, μετὰ τὴν ἀδικαιολόγητη καὶ ἄδικη ἀναστολὴ ἐργασιῶν τῆς ὁποίας, –ἡ ὁποία ὅλως παραλόγως συνεχίζεται ὡς καὶ τὶς μέρες μας–, ἐκλήθη εἰς τὴν πατριαρχικὴ αὐλὴ τοῦ Φαναρίου. Προϊὸν τῆς ἐπιστημονικῆς του ἐνασχολήσεως εἶναι τὸ μεγάλο καὶ στιβαρὸ συγγραφικὸ ἔργο του, ἀποτελούμενο ἀπὸ ἄρθρα, σημειώματα, αὐτοτελεῖς μελέτες καὶ λόγους περινουστάτους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται κατὰ θέμα σὲ σειρὰ τόμων. Ἂς σημειωθεῖ ὅτι πλὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ὁμιλεῖ καὶ γράφει ἀπταίστως τὴν τουρκικήν, τὴν λατινικήν, τὴν ἰταλικήν, τὴν ἀγγλικήν, τὴν γαλλικήν καὶ τὴν γερμανικὴν γλώσσαν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκαδημαϊκὴν ἐξελίχθη καὶ ἡ ἱερατική του διακονία, ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου. Ἐχειροτονήθη διάκονος τὸ 1962, λαβὼν τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου πρὸς τιμὴν τοῦ λογίου καὶ ἐπιφανοῦς συμπατριώτη του Βαρθολομαίου τοῦ Ἰμβρίου, τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ. Τὸ 1969 ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος, καὶ μετὰ ἕνα περίπου ἑξάμηνο ὁ ἀοίδιμος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ὁ Α΄ τὸν ἐχειροθέτησε εἰς τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ Ἀθηναγόρα καὶ τὴν ἐκλογὴ καὶ ἐνθρόνιση τοῦ διαδόχου του, Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου τοῦ Α΄, ὁ Παναγιώτατος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνση τοῦ ἀρτισυστάτου τότε Ἰδιαίτερου Πατριαρχικοῦ Γραφείου, ἐνῶ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1973 ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Φιλαδελφείας, κατόπιν τῆς ἐκλογῆς του εἰς τὸν παλαίφατον αὐτὸν Θρόνον ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἀπὸ τὴν θέση αὐτὴ ὑπῆρξε, ἰδίως μετὰ τὸ 1974, μέλος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, μέλος καὶ πρόεδρος πολλῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ μέλος ἀποστολῶν, ἐξαρχιῶν καὶ ἐπιτροπῶν ποὺ ἀποστέλλονται ἀπὸ τὸ ἀειφεγγὲς Φανάριον εἰς τὸν ὀρθόδοξον καὶ χριστιανικὸν κόσμον. Ὑπῆρξε ἐπίσης ἐκ τῶν κυρίων συντελεστῶν τῶν περιοδειῶν ἀγάπης καὶ εἰρήνης τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου στὶς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες τῆς Οἰκουμένης, συνοδὸς συχνότατα τοῦ προκαθημένου τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ βραχίων δεξιὸς τῆς μελέτης καὶ χαράξεως τῆς Πατριαρχικῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς.

Μετὰ τὴν κοίμηση τοῦ Γέροντός του, Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μελίτωνος τοῦ Χατζῆ, τοῦ πλέον χαρακτηριστικοῦ Φαναριώτου ἱεράρχου τῆς ἐποχῆς του, ἐξελέγη, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1990, Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος, καταλιπὼν τὴν διεύθυνση τοῦ Ἰδιαίτερου Πατριαρχικοῦ Γραφείου. Ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς, μετὰ τὴν κοίμηση τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, ἐξελέγη τὴν 22ᾳν Ὀκτωβρίου 1991 Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τιθέμενος ὡς ὁ «λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν», ὥστε νὰ φέγγει «πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκουμένῃ», τῆς ἐνθρονίσεώς του γενομένης εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὸ Φανάρι τῆς Πόλεως.

Πρὶν τὴν διατύπωση ὁρισμένων πενιχρῶν σκέψεων ἐπὶ τῆς Θεοβαδίστου καὶ Θεαρέστου Πατριαρχείας του, θὰ πρέπει ἐδῶ νὰ ἀναφερθοῦν ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τῆς συνεχίσεως τῆς διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς καὶ πνευματικῆς παρουσίας του, τὴν ὁποία δὲν ἐγκατέλειψε, καίτοι τὸν ἔδακνον οἱ ὄφεις τῆς ἀρχιερατικῆς ράβδου, κατόπιν δὲ τῆς πατριαρχικῆς βακτηρίας:

Ἱδρυτικὸν μέλος καὶ ἀντιπρόεδρος ἐπὶ ἔτη τῆς «Ἑταιρείας τοῦ Δικαίου τῶν Ἀνα-

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος

Μανώλης Γ. Βαρβούνης
Καθηγητὴς τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, διὰ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ ὁποίου εἰς ἐπίτιμο διδάκτορα τῆς Σχολῆς Κλασικῶν καὶ Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν, τῇ προτάσει τῆς Τμήματος Γλώσσας, Πολιτισμοῦ καὶ Φιλολογίας Παρευξεινίων Χωρῶν, ἐτιμήθη τὸ Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, εἶναι χάριτι Θεοῦ Παναγάθου ὁ 27ὸς προκαθήμενος τοῦ ἀποστολικοῦ Θρόνου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ὁ Παναγιώτατος ἐγεννήθη ἐν Ἴμβρῳ τὴν 29ην Φεβρουαρίου 1940 ἀπὸ τοὺς Χρῆστο καὶ Μερόπη Ἀρχοντώνη, κατὰ δὲ τὸ ἅγιο βάπτισμα ἔλαβε τὸ ὄνομα Δημήτριος. Παρακολούθησε τὶς ἐγκύκλιες σπουδὲς στὴν μαρτυρικὴ γενέτειρά του καὶ στὸ Ζωγράφειο Λύκειο τῆς Πόλεως, κατόπιν δὲ ἐσπούδασε τὰ ἱερὰ γράμματα εἰς τὴν περιώνυμο Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποφοίτησε ἀριστοῦχος τὸ 1961. Ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε τὶς στρατιωτικὲς ὑποχρεώσεις του (1961-1963), μὲ ὑποτροφία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πραγματοποίησε μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τῆς Ρώμης, στὸ Οἰκουμενικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Bossey τῆς Ἑλβετίας καὶ στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μονάχου. Εἰδικεύθηκε στὸ Κανονικὸ Δίκαιο καὶ ἀναγορεύθηκε διδάκτωρ τοῦ Γρηγοριανοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, μὲ θέμα διδακτορικῆς διατριβῆς «Περὶ τὴν κωδικοποίησιν τῶν Ἱερῶν Κανονικῶν Διατάξεων ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ».

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς διαφυλάξεως καὶ προωθήσεως τῆς ἑνότητος καὶ ἐνισχύσεως τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Δὲν ἔχει ἐξουσία κοσμική, ἀλλὰ ἡ ἐξουσία του εἶναι θυσιαστική, ὅπως τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὁποῖος «οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι» (Μαρκ. 10,45). Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διακονία του εἶναι δομικὴ καὶ βασικὴ διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς θεματοφύλαξ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐμύησε εἰς τὸ διάβα τῶν αἰώνων καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Γένος εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς καταλλαγῆς, τῆς συνεργασίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἄλλων Ἐθνῶν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέραν εὐγνωμοσύνην.

Τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κατευθύνσεις αὐτὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐνσαρκώνει ἐπιτυχῶς ὁ Σεπτὸς προκαθήμενός του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος ποδαλιουχεῖ τὴν Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1991. Δραστήριος καὶ τολμηρός, ἁπλοῦς καὶ συνεσταλμένος καί, ὅταν πρέπει, μεγαλοπρεπής. Διορατικὸς καὶ ὁραματιστής, νέος καὶ γέρων ταὐτοχρόνως, ἔχει τὸ χάρισμα τῆς φιλίας, ἔχει σπουδαίαν θεολογικὴν κατάρτισιν, ἐργάζεται καθημερινῶς σκληρὰ καὶ ἐκεῖνο ποὺ δεσπόζει μέσα του εἶναι ἡ εὐθύνη τῆς ἑνότητος καὶ τῆς προβολῆς τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀλλὰ ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶναι πρωτίστως ὁ Θεοτίμητος Πρωτοστάτης τῶν Ποιμένων ποὺ διακονεῖ καὶ ποιμαίνει «μετ' ἐπιστήμης» εἰς τὸν σημερινὸν καὶ εἰς τὸν αὐριανὸν κόσμον. Ἕνας «οἰκουμενικὸς ἐπαγρυπνῶν», ποὺ προσεύχεται καὶ ἐργάζεται, χωρὶς νὰ ἀποθαρρύνεται ἀπὸ τὰ ἀναφυόμενα ἀνθρωπίνως προβλήματα, διὰ τὴν ἑνότητα τῶν χριστιανῶν. Πέρα ἀπὸ αὐτά, μαρτυρεῖ καὶ ἀναγγέλλει τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν ὅλων τῶν θρησκειῶν.

Ὁ Παναγιώτατος θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Θράκης ἐκκινῶν ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν κάστρων, τὸ Διδυμότειχον, καὶ θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Ξάνθης.

Εἰς τὴν Κομοτηνὴν θὰ εὑρίσκεται τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 22 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ ὑποδοχὴ Αὐτοῦ θὰ λάβῃ χώραν περὶ ὥραν 6ην ἀπογευματινὴν εἰς τὸν αὔλειον χῶρον τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου θὰ ψαλλῇ ἐπίσημος Δοξολογία.

Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω σᾶς καλῶ καὶ σᾶς προσκαλῶ νὰ παραστῆτε ὅλοι εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Πατριάρχου μας, προκειμένου νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ τὴν πρέπουσαν τιμὴν ὡς εὐγνώμονα τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν ποὺ φέρει καὶ διὰ τὸ μέλλον ποὺ σηματοδοτεῖ.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν
Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ἐγκύκλιος 24η ἐπί τῇ ἐλεύσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς

Πρὸς

Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον

καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἡ Ἐκκλησία ἡ παροικοῦσα κατὰ Μαρώνειαν καὶ Κομοτηνὴν μὲ αἰσθήματα χαρᾶς ἀνεκλαλήτου ἀγγέλλει τὴν ὑψηλὴν ἐπίσκεψιν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ὑπαγομένη πνευματικῶς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διατηρεῖ τὴν κανονικήν της ἀναφορὰν εἰς τὸν ἑκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν πρῶτον τῆς Ὀρθοδοξίας Ἱεράρχην, ὁ ὁποῖος φέρει τὴν εὐθύνην τῆς διασφαλίσεως τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὰ στίγματα τοῦ Γένους.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Α΄ • ΤΕΥΧΟΣ 3ο • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Περιοδικὸν

Παρρησία

Τριμηνιαία Ἔκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰούλιος – Σεπτέμβριος
ΕΤΟΣ Α΄ - ΤΕΥΧΟΣ 3ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Χαρίλαος Μιχαλόπουλος

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνή

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἔναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνὴ
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.
Ἐγκύκλιος 24η ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς

03.
Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος
Μανώλης Γ. Βαρβούνης, Καθηγητὴς τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

08, 11, 18, 22, 26, 29, 32, 36, 39.
Ἀποστολικὴ ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης

10.
Προσλαλιὰ Δημάρχου Κομοτηνῆς κ. Γ.Πετρίδη

14.
Προσλαλιὰ Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος
κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Κομοτηνὴ

21.
Προσλαλιὰ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος
ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου συνάξει τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

34.
Προσλαλιὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος
ἐπὶ τῷ ἁγιασμῷ θεμελιώσεως κατασκηνωτικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

Παρρησία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Α΄ • ΤΕΥΧΟΣ 3ο • ΙΟΥΛΙΟΣ – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014